

ИЗДАЈЕ
ПОЛУТРИКНИ
ЗАБАВНИК

БРОЈ 440

Микијев ЗАБАВНИК

14. III 1983. • ИЗЛАЗИ ПОНЕДЕЉКОМ • ГОДИНА X • ЦЕНА 15 ДИН.

ЦВРЧАК
ЦВРЧА:
НЕСТАНАК
У ПОНОЋ

МАЛЕ ТАЈНЕ

Када и где је постављен први семафор?

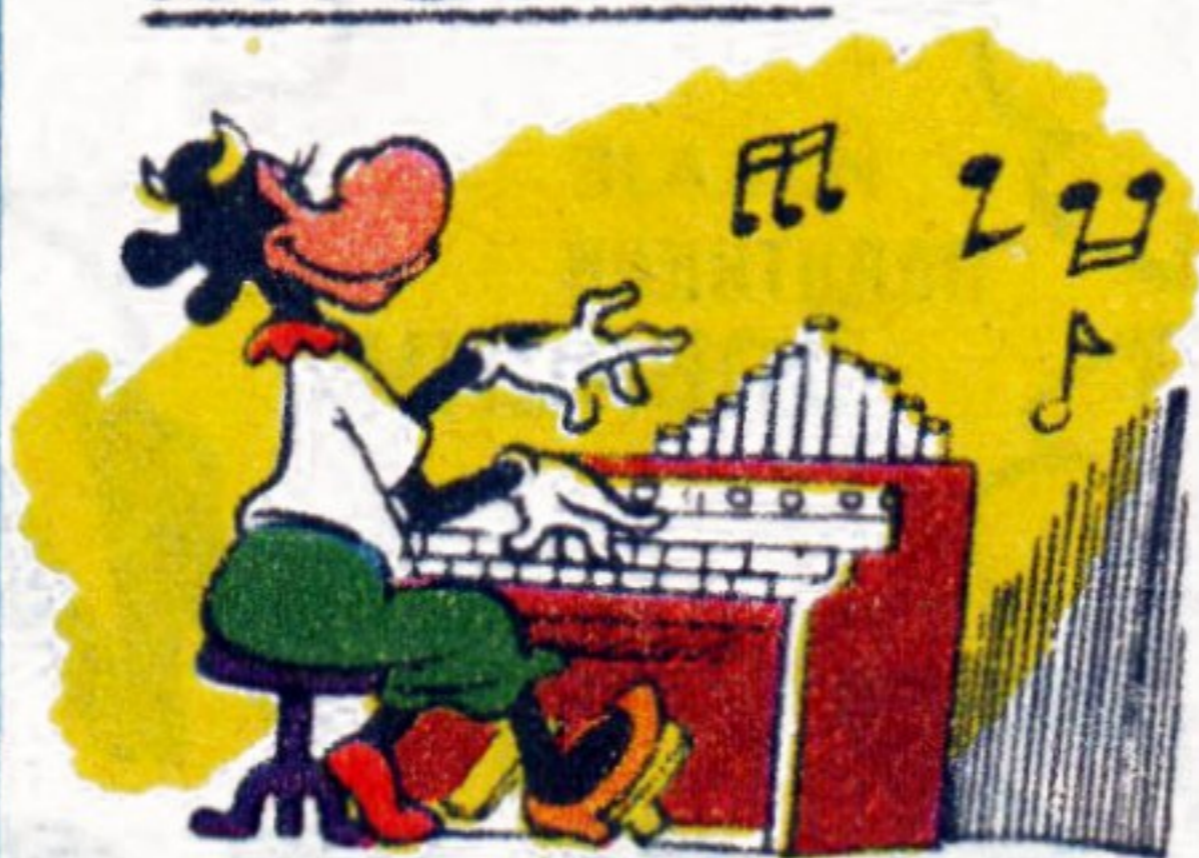
Дарија Шушар

Сарајево

Први саобраћајни семафор постављен је у Лондону, испред Парламента, 1868. године. Његов проналазач је Џ. П. Најт, скретничар на железници. Имајући то у виду, јасно је што је тај семафор подсећао на железнички сигнал: имао је краке и црвене и зелене гас-лампе за ноћни рад. За овај први семафор везана је и једна немила ствар: само после неколико дана експлодирао је и на лицу места убио једног полицајца. Ово је у приличној мери обесхрабрило тадашње истраживаче.

У Кливленду (САД), 1914. године постављени су први зелено – црвени сигнали, а црвено – жуто – зелени, у Њу-јорку, четири године касније. Њима се управљало ручно, са торња који се налазио на средини улице. У Лондону се слични семафор појавио тек 1925. године.

МУЗИКА

Знам да је албум „Акустична траума“ групе „Леб и сол“ снимљен уживо. Интересује ме на ком је то концерту снимано?

Апостол Бајевски

Скопље

На домаћој рок-сцени скопска група „Леб и сол“ убраја се међу најуспешније. Група је то недавно и доказала дуплим ЛП албумом, који је снимљен уживо, а изишао је под називом „Акустична траума“. Било је то на концерту у загребачком Кулишићу где је група доживела незапамћен успех. Шеснаест композиција В. Стефановског и Б. Арсовског, иначе чланова овог састава, снимљено је на две плоче албума. У њиховим композицијама провејава македонски мелос, а неколико композиција заслужује више пажње од осталих. То су: „Абер дојде Донке“, „Миле поп – Јорданов“, „Жива рана“ и „Ајде сонце зајде“.

Група „Леб и сол“ била је прошле године са позориштем КПГТ на дужој турнеји по Америци. Пре сваке представе одржавали су концерт.

СПОРТ

Чуо сам да су Јапанци лансирани мини-моторе. Какви су ови мотори и колика им је цена?

Емил Славичек

Мозирје

Најновије јапанско „чудо“ свакако је мини-мотор који буквално, можете понети под пазухом. Насупрот огромним двоточкашима велике запремине и снаге, чија хромирана магична моћ плени погледе и жеље тинејџера, овај крајње умањени мотоцикл мало тражи, а много пружа.

Мини-мотор представља право ремек-дело модерног дизајна и технике, јер у поређењу са „нормалним“ мопедом готово да је играчка. Али, оно по чему се разликује од играчке је мотор. Има, веровали или не, само 30 цм, значи готово упола мање од стандардног мопеда – али је зато готово три пута бржи (развија негде око 110 км на час)!

У свету већ постоје многа друштва љубитеља мини-мотора, а увелико се већ одржавају и њихове трке.

Издаје и штампа НО „Политика“ — као посебно издање ООУР Издања за младе „Политикин забавник“, Македонска 29, 11001 Београд. Директор НО „Политика“ Драган Марковић. Главни и одговорни уредник Раде Шошкић, уредник Мирјана Маринковић, ликовно-графички уредник Војислав Стаменовић, технички уредник Горан Војиновић.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ: 3 месеца 165,00 дин., 6 месеци 330,00 дин., 1 година 660,00 дин. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО: 3 месеца 330,00 дин., 6 месеци 660,00 дин., 1 година 1.320,00 дин. Претплата се врши на жиро-рачун број: 60801-601-29728 уз обавезну назнаку НО „ПОЛИТИКА“ ООУР „Продаја“ — претплата на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ — годишња: САД \$ 49.—, СР Немачка DM 86.—, Шведска Škr. 203.—, Француска Ffr. 200.—, Швајцарска Šfr. 80.—. Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „ПОЛИТИКА“ код „Инвест банке“ — Београд, на рачун број: 60811-620-63-257300-00054 са обавезном знаком, ПРЕТПЛАТА на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“ Поштански фах 124, телефони: централа 324-191 и 325-761, редакција 324-471. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02 од 15. 10. 1974. не плаћа се порез на промет.

Цена једног примерка 15 динара.

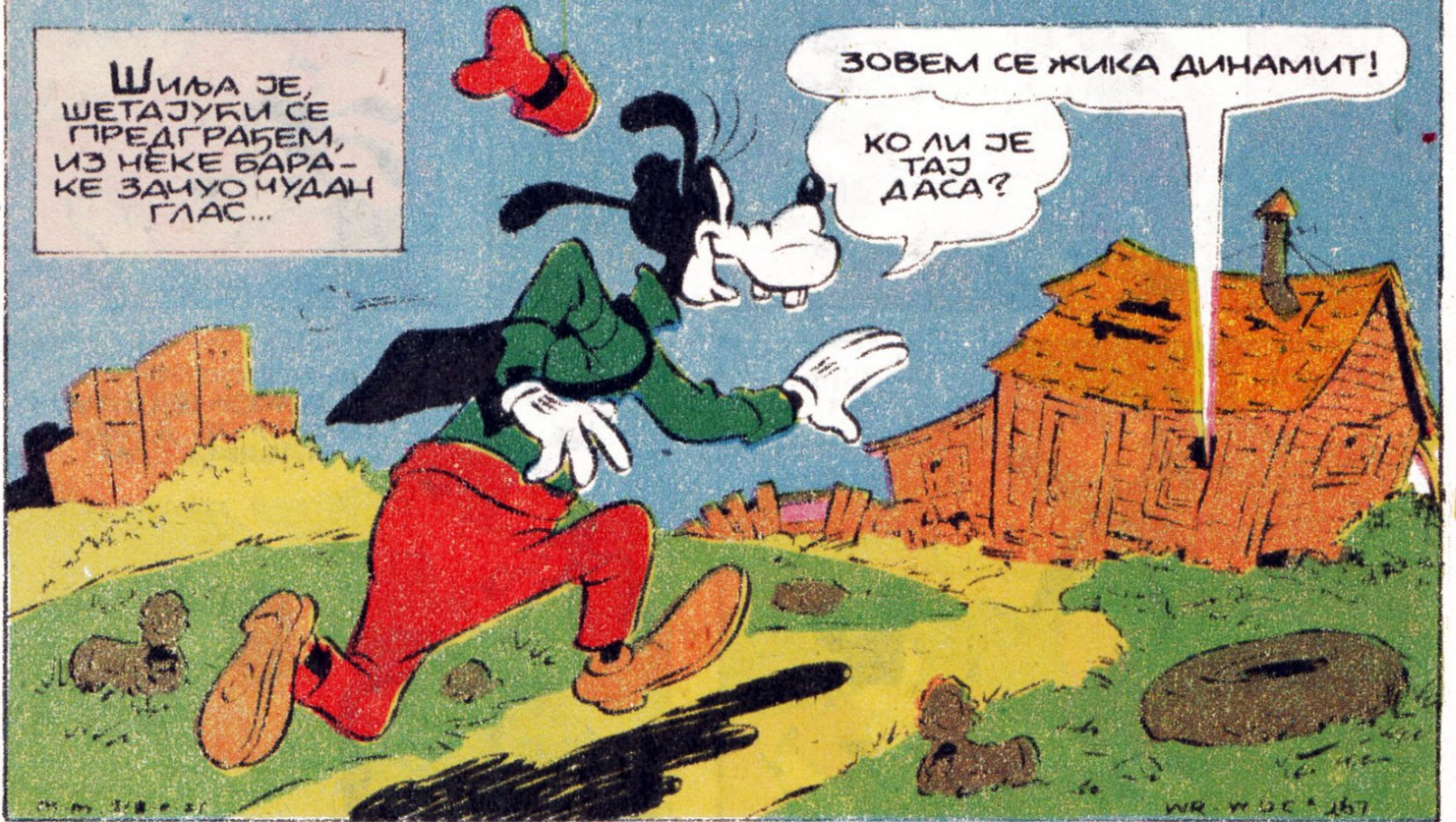
(C) Walt Disney Productions

ПЛАЖОЧЕШАЉ

ШИЉА ЈЕ,
ШЕТАЈУКИ СЕ
ПРЕДГРАЂЕМ,
ИЗ НЕКЕ БАРА-
КЕ ЗАЧУО ЧУДАН
ГЛАС...

ЗОВЕМ СЕ ЖИКА ДИНАМИТ!

КО ЛИ ЈЕ
ТАЈ
ДАСА?

МОРАТЕ ДА МИ ВЕ-
РУЈЕТЕ! МОЖЕТЕ
ДА БУДЕТЕ СВЕ
ШТО ХОБЕТЕ!

СТВАР!
НО?

НАРАВНО! ЗАР НИЈЕ
ПОСТОЈАЛО НЕШТО
ШТО СТЕ УВЕК ЖЕ-
ЛЕЛИ ДА РАДИТЕ?
МИСЛИТЕ НА ТО
СА ЖЕЉОМ!

ШТА ЛИ САМ
ЈА ОНО УВЕК
ХТЕО ДА
РАДИМ?
ДА МИС-
ЛИМ НА
ТО СА
ЖЕЉОМ?

ИСКЛУЧУ!

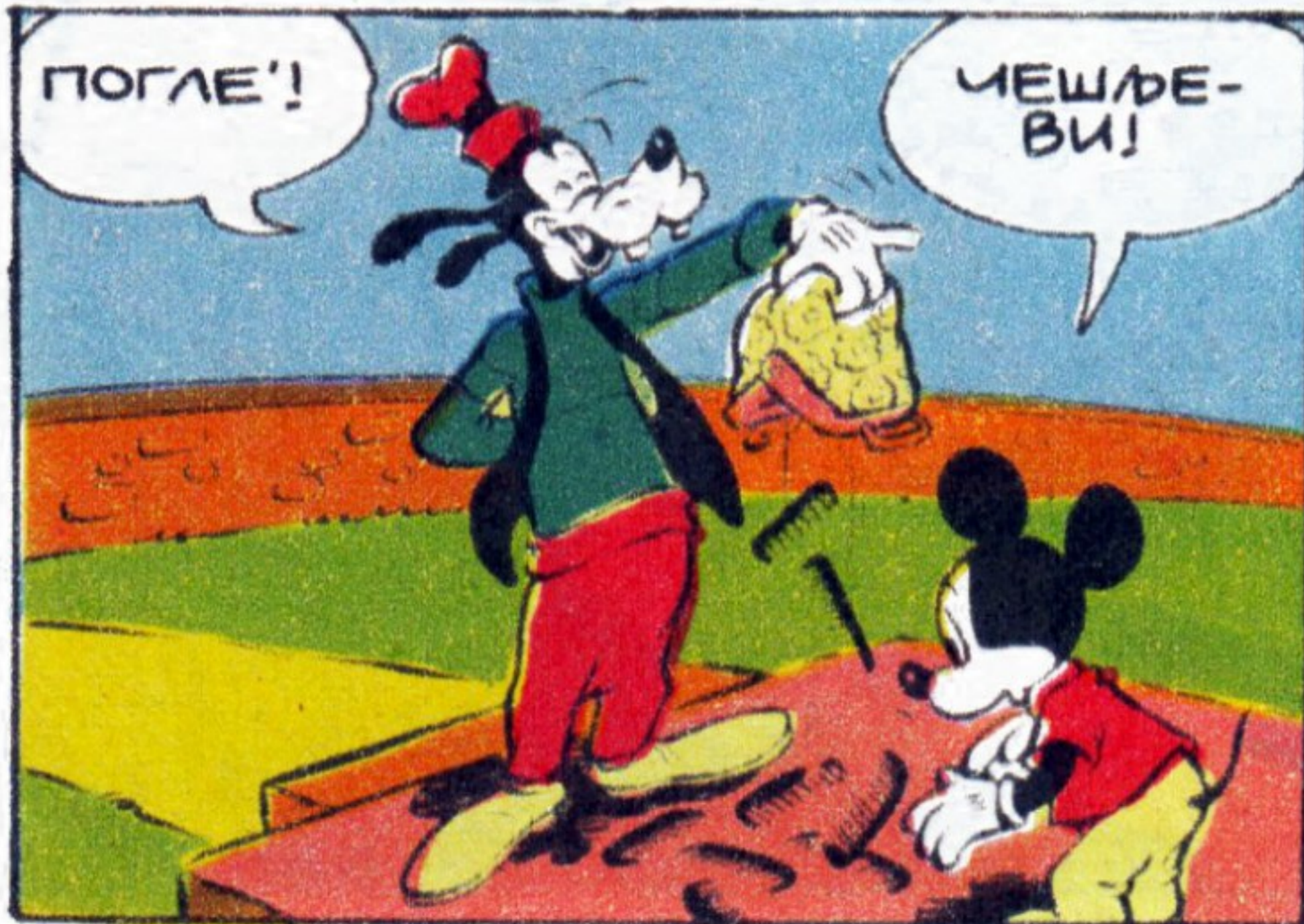

СЕТИО
САМ
СЕ!

САД ЗНАМ!

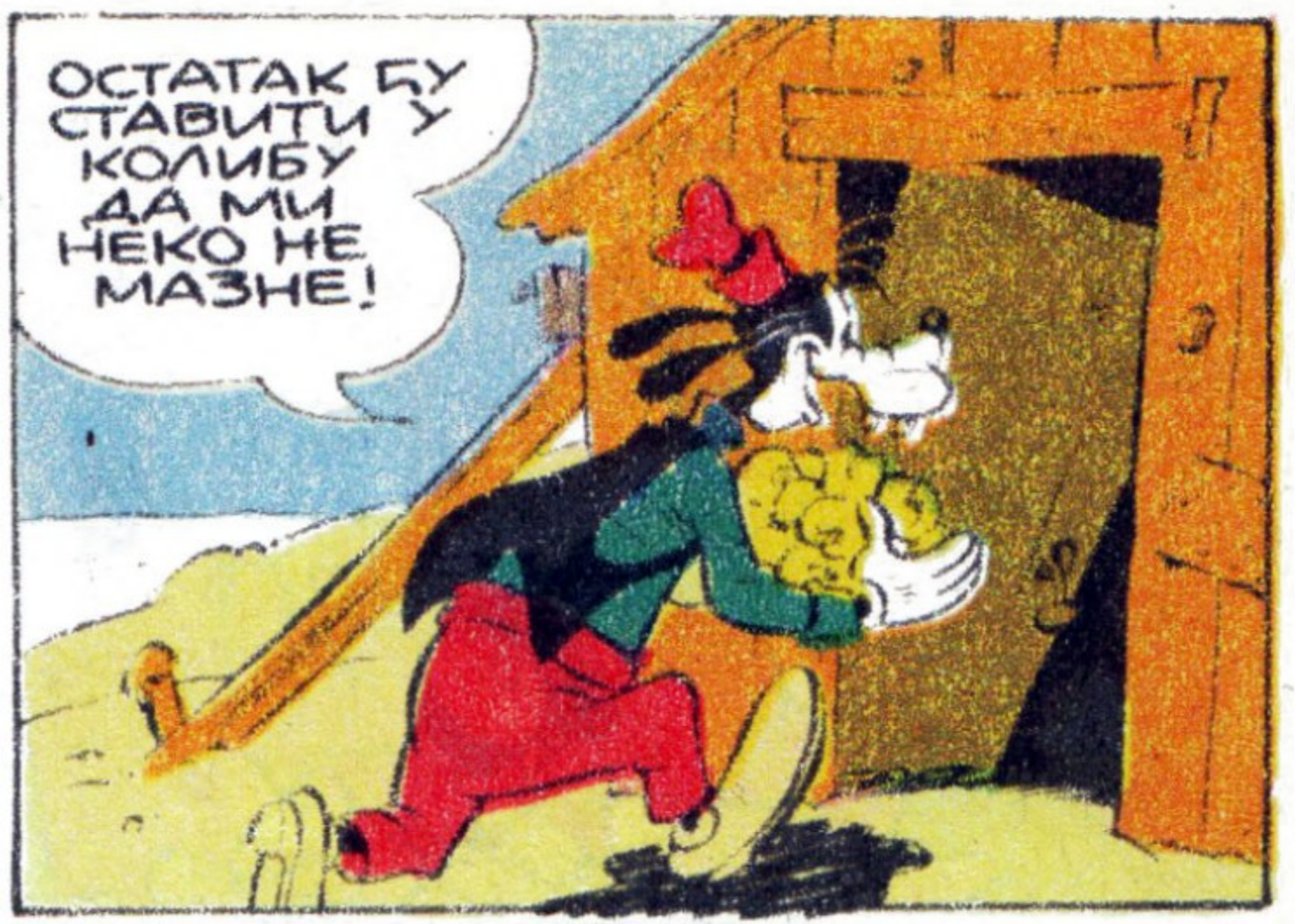
ЈУПИ!

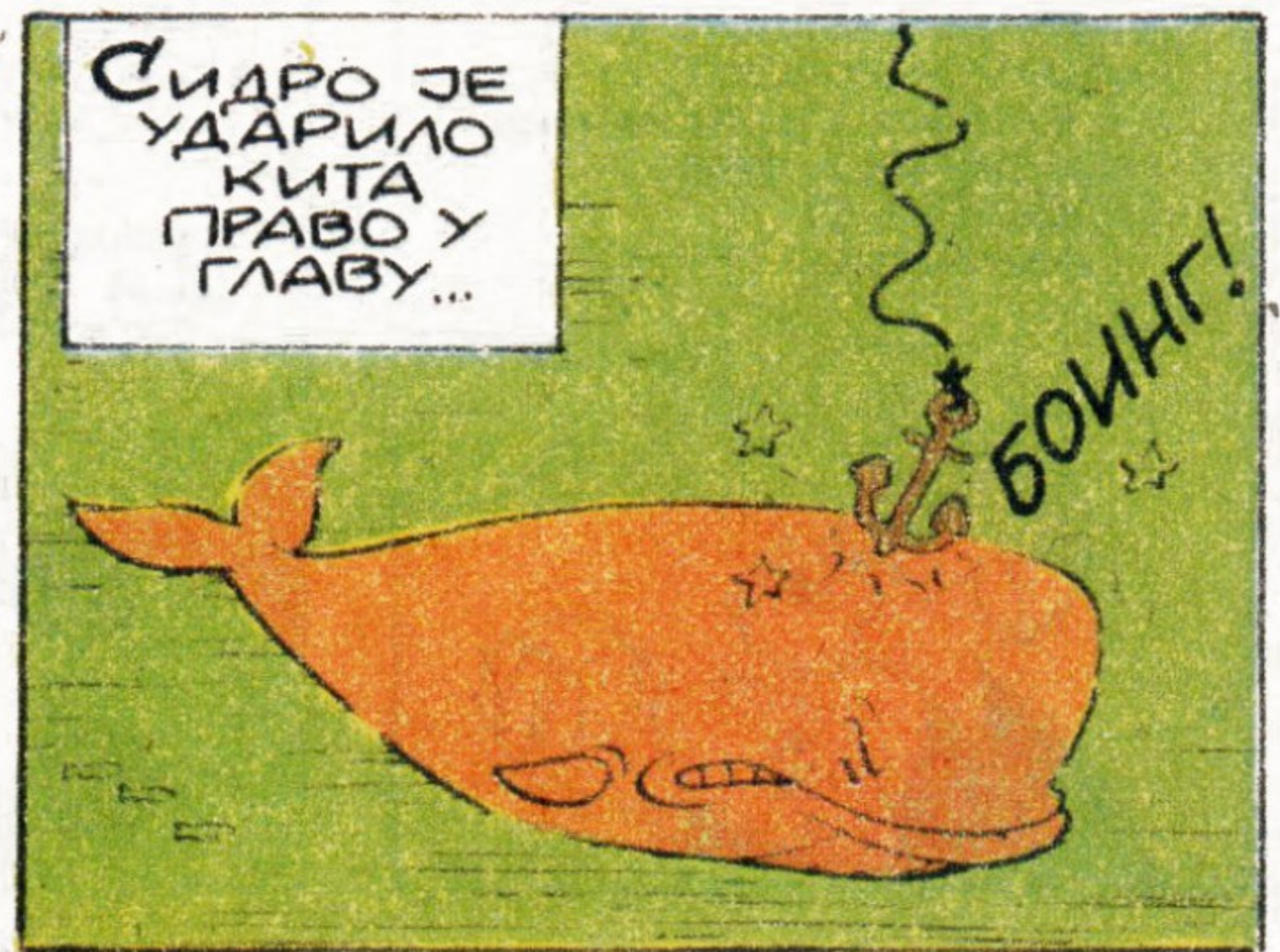

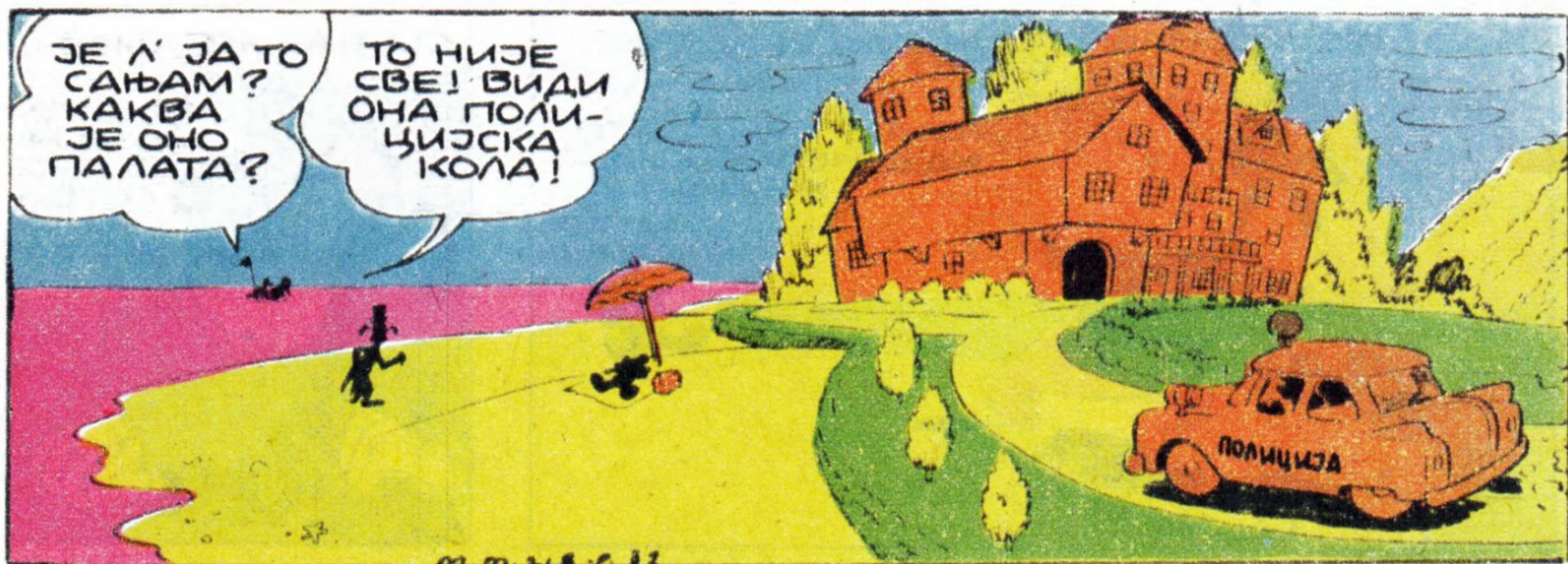

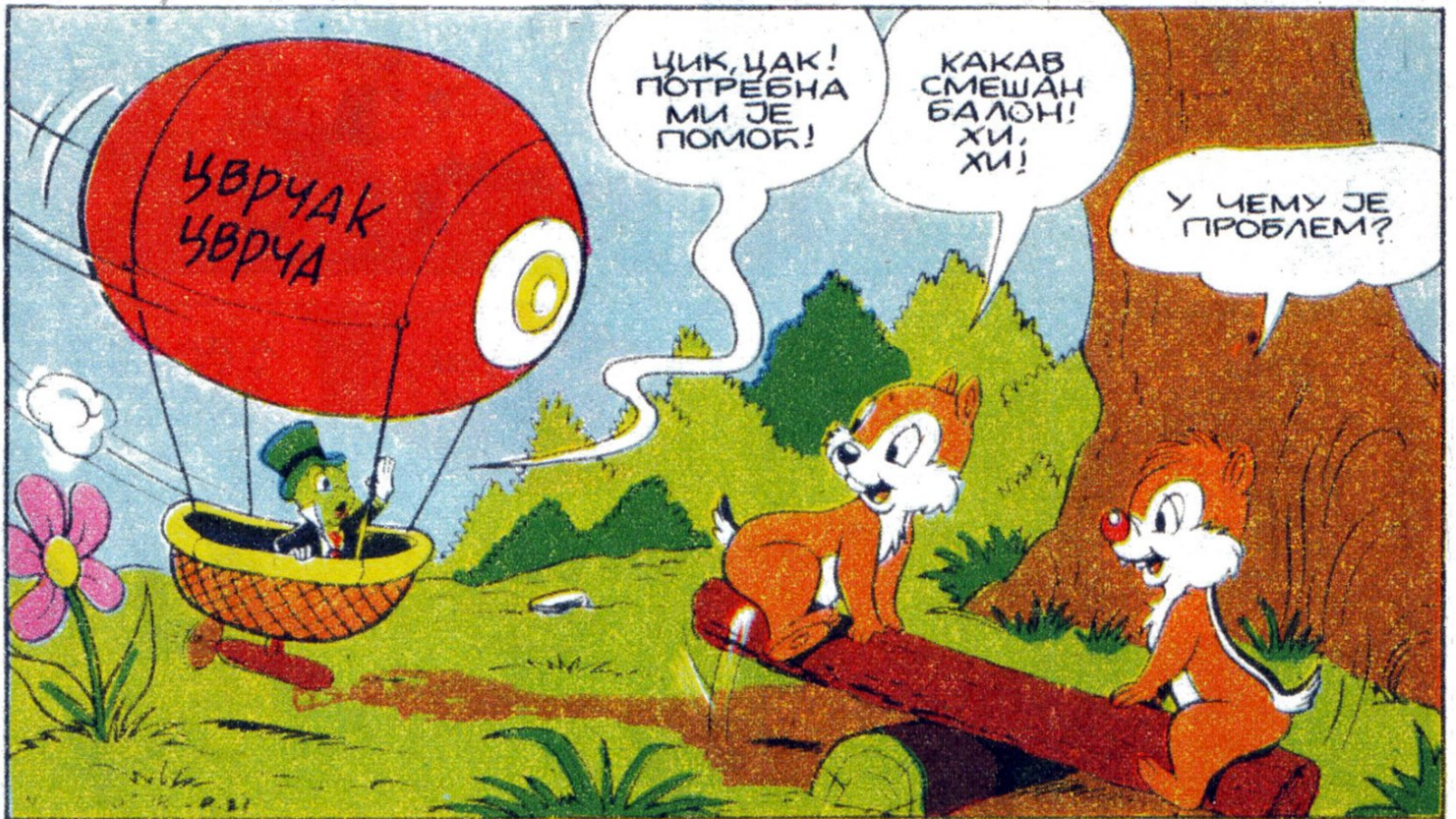

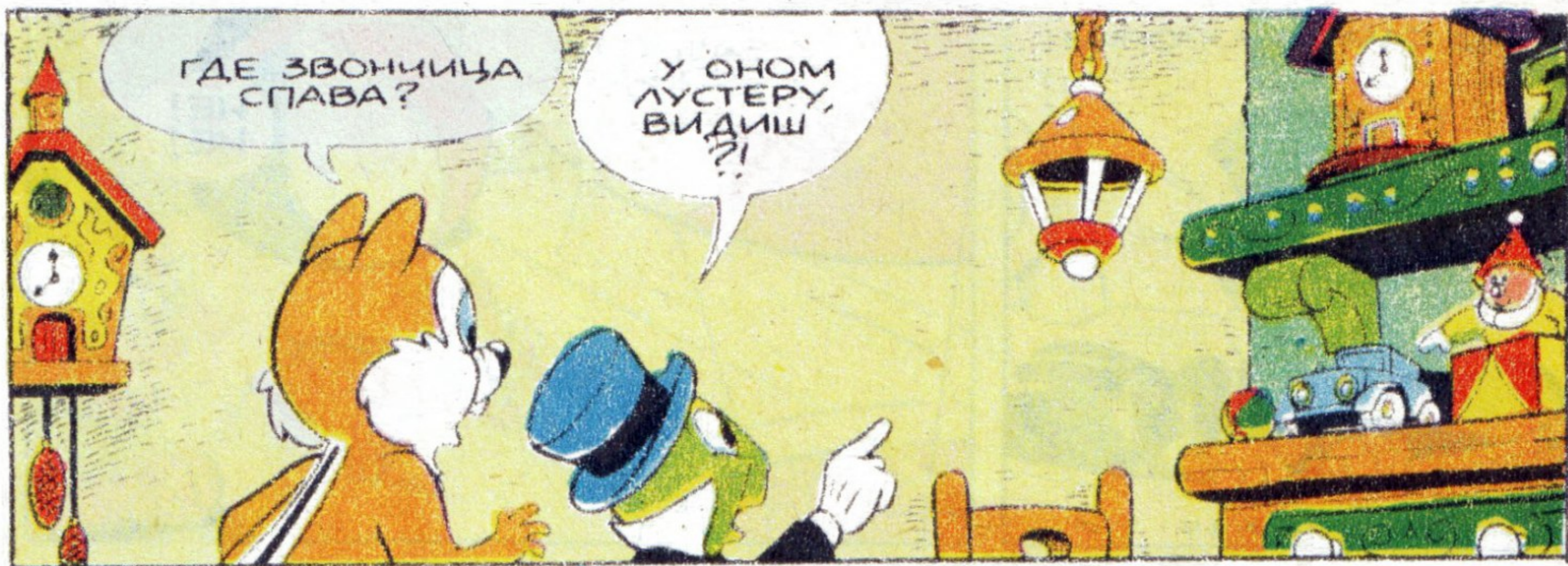
Walt Disney

Цврчак
Цврча:

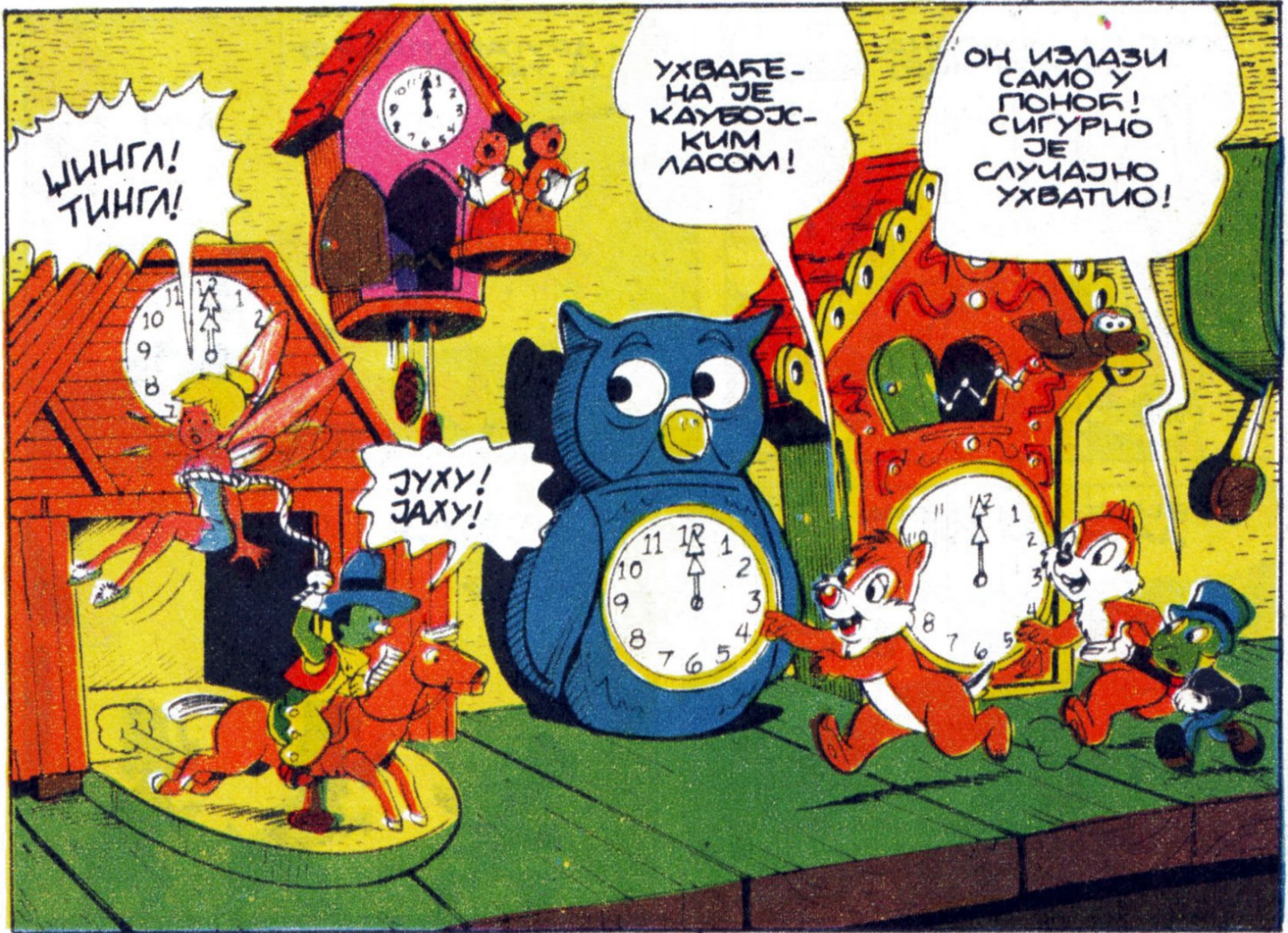
НЕСТАНАК У ПОНОК

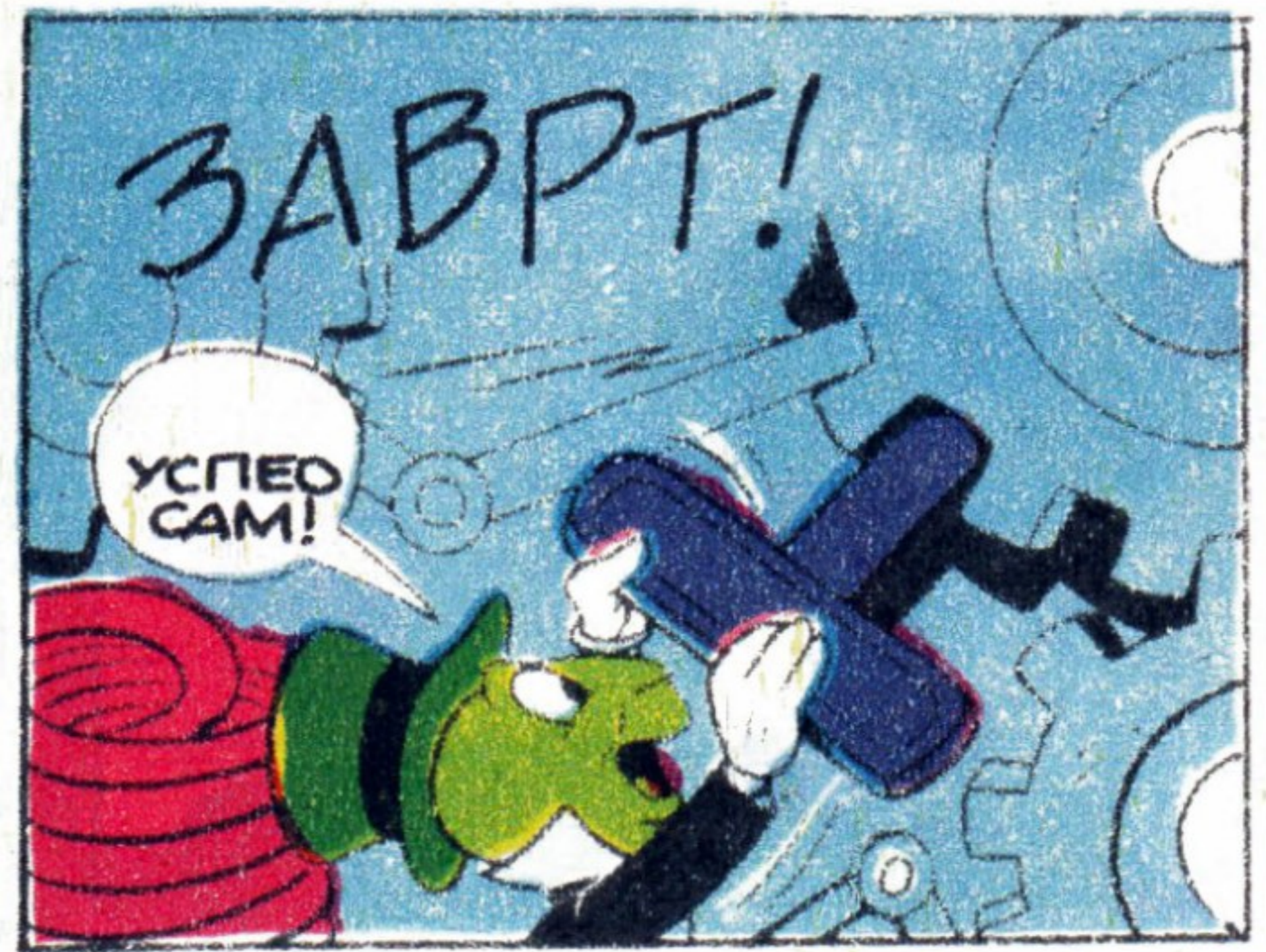

САМО ХИТРО!

УСПЕО САМ!

ЗАВРТ!

ОПЕТ СИ СЛОБОДНА, ДРУГАРИЦЕ!

ТРИ ДРУГАРА ПАЛА ОД УМОРА...

ОЈУ!

АУХ!

ЦИНГЛ-ТИНГЛ!

ПУФ!

СУВИШЕ САМ УМОРАН ДА ИДЕМ КУКИ!

А ЈА ДА ВАС ВОЗИМ!

ХЕЈ, А ЗАШТО НЕ ОСТАНЕТЕ НОГАС ОВДЕ?

ПА, АКО ИМАТЕ ВИШКА КРЕВЕТА?

И...

ЛАКУ НОГ, ДРУГАРИ!

КАКАВ ЖИВОТ - ЉУЉУШКАМО СЕ И ЈОШ ИМАМО И МУЗИКУ!

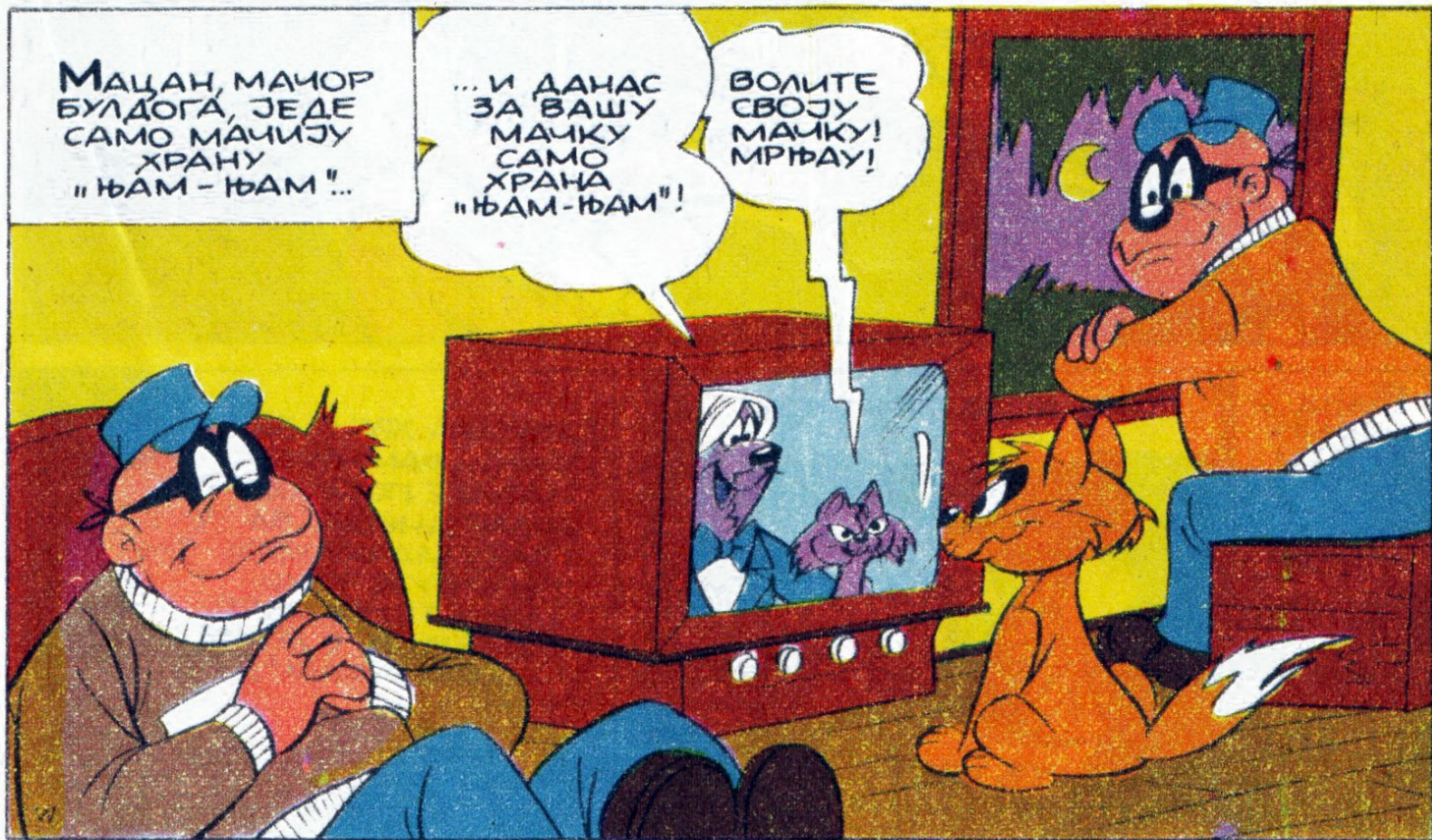
А АКО ДОВИДЕМО МОРСКУ БОЛЕСТ?!

МУЗИЧКА КОЛЕВКА

КРАЈ

БУЛДОЗИ:

ЊАМ-ЊАМ

У МЕЂУВРЕМЕНУ, КОД БАЈЕ...

СПРЕМАЈУ НОВЕ РЕКЛАМЕ
ЗА МАЧИЈУ ХРАНУ!

И ЗАТО, ВОЛИТЕ
СВОЈУ МАЦУ!

ПРЕД,
ПРЕД!

СВЕ О ТВ

БАЈА У
СВЕМУ
ОСЕТИ
ДОБРУ
МОГУЋ-
НОСТ
ЗАРАДЕ...

ПАК! КОЈА ПРИЛИКА!

ТВ СВЕТ

ФАБРИКА ХРАНЕ ЗА
МАКЕ „ЊАМ-ЊАМ“
ПЛАТИЋЕ ПО ЈЕДАН
ДОЛАР ДНЕВНО ЗА
СВАКУ МАЧКУ КОЈА
УЧЕСТВУЈЕ У СНИ-
МАЊУ ТЕЛЕВИЗИЈС-
КЕ СЕРИЈЕ О ХРАНИ
„ЊАМ-ЊАМ“!

А ЈА НЕМАМ
МАЧКУ...

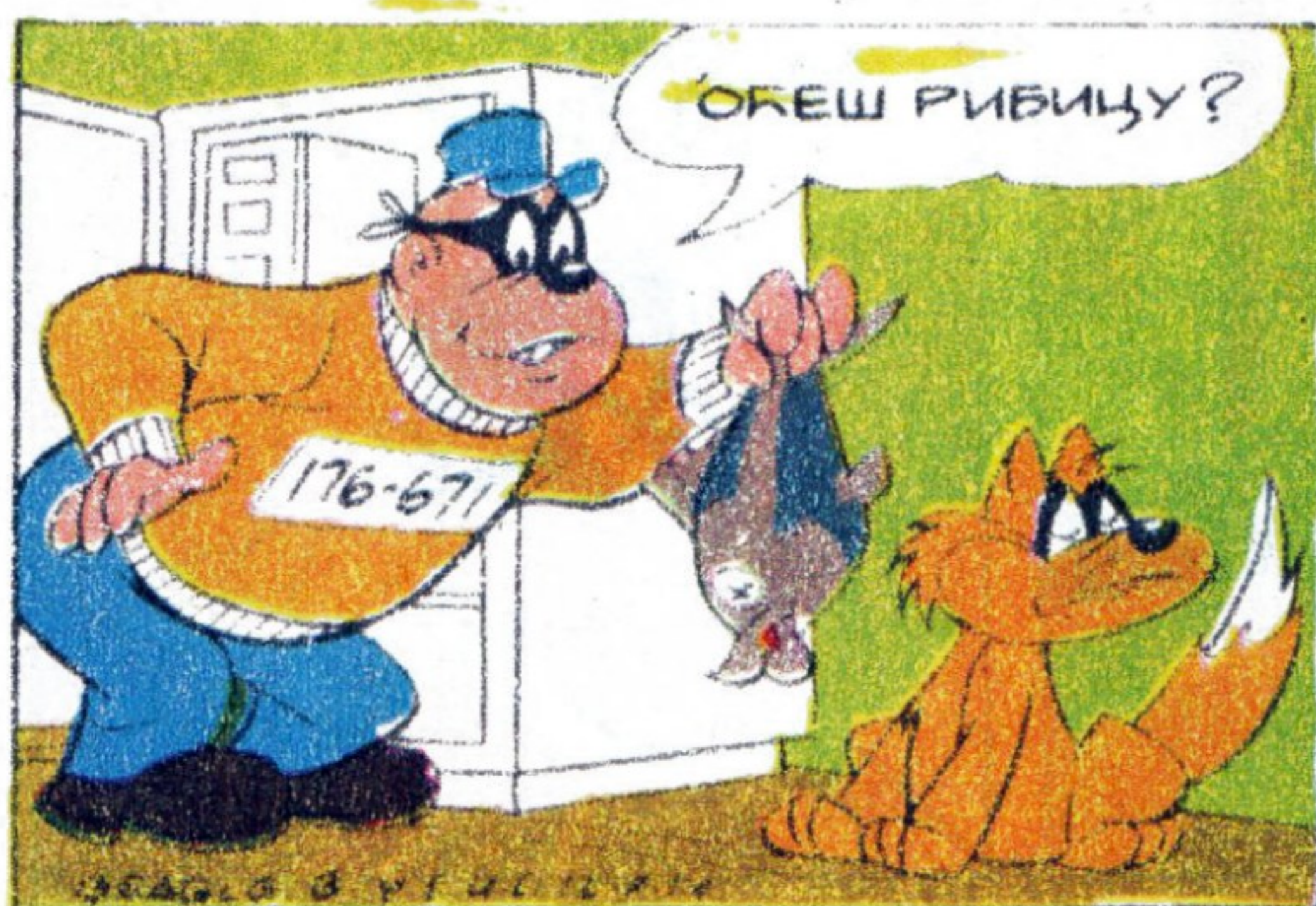
ХМММ...

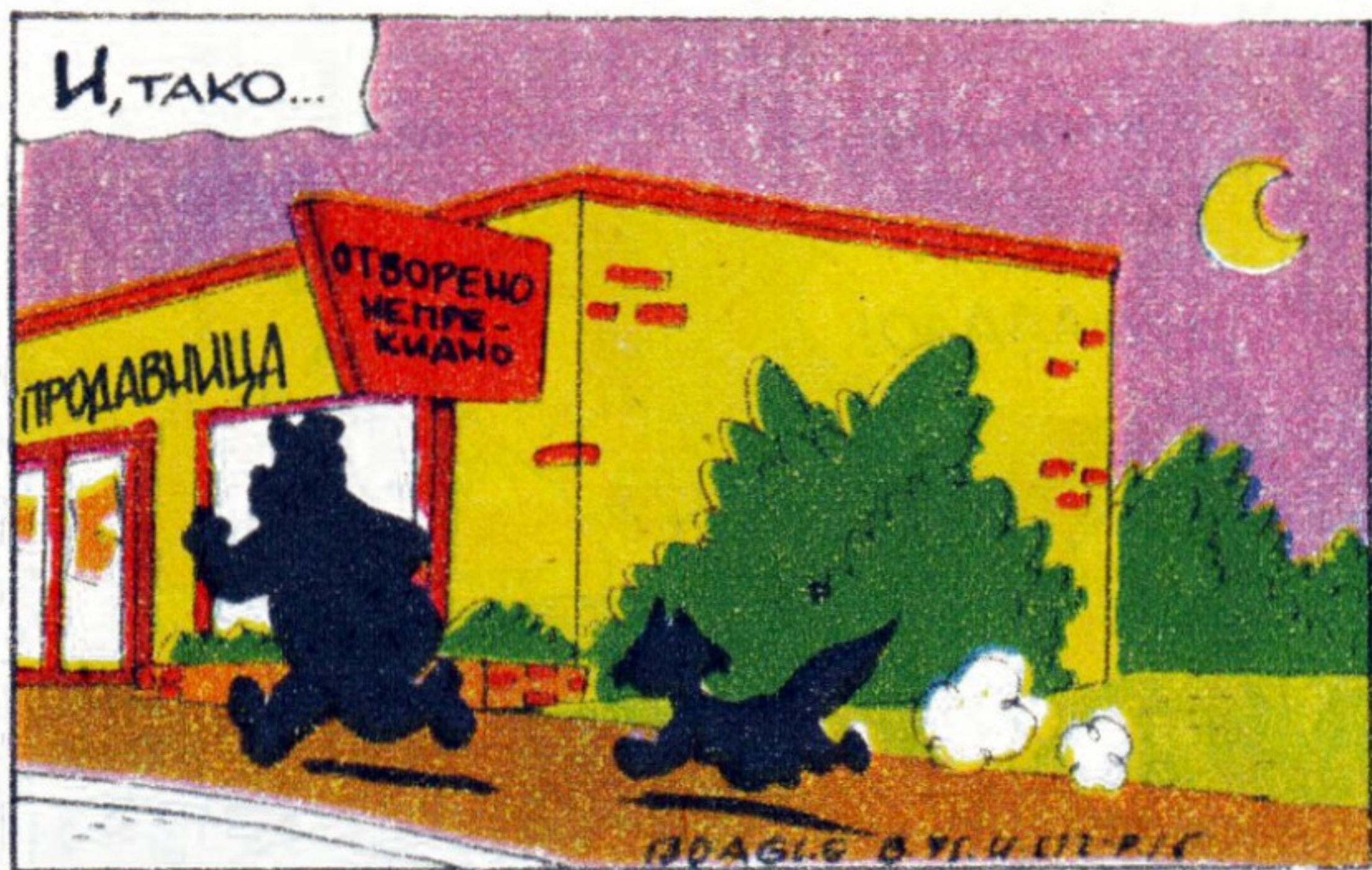
АЛ' ЗНАМ КАКО ДА
ДОЂЕМ ДО МНОГО
МАЦАКА ЗА МАЛО
ПАРА...

ИДЕМ У
РАДЊУ!

ОТВОРЕНО

ОТВОРЕНО
НЕПРЕКИД-
НО

ШТА ЂЕ НАМ ПРАЗНА КУТИЈА?

ИДЕМО БРЗО КОД БАЈЕ!

А? ЈОШ ЈЕДНА ПРАЗНА КУТИЈА?!

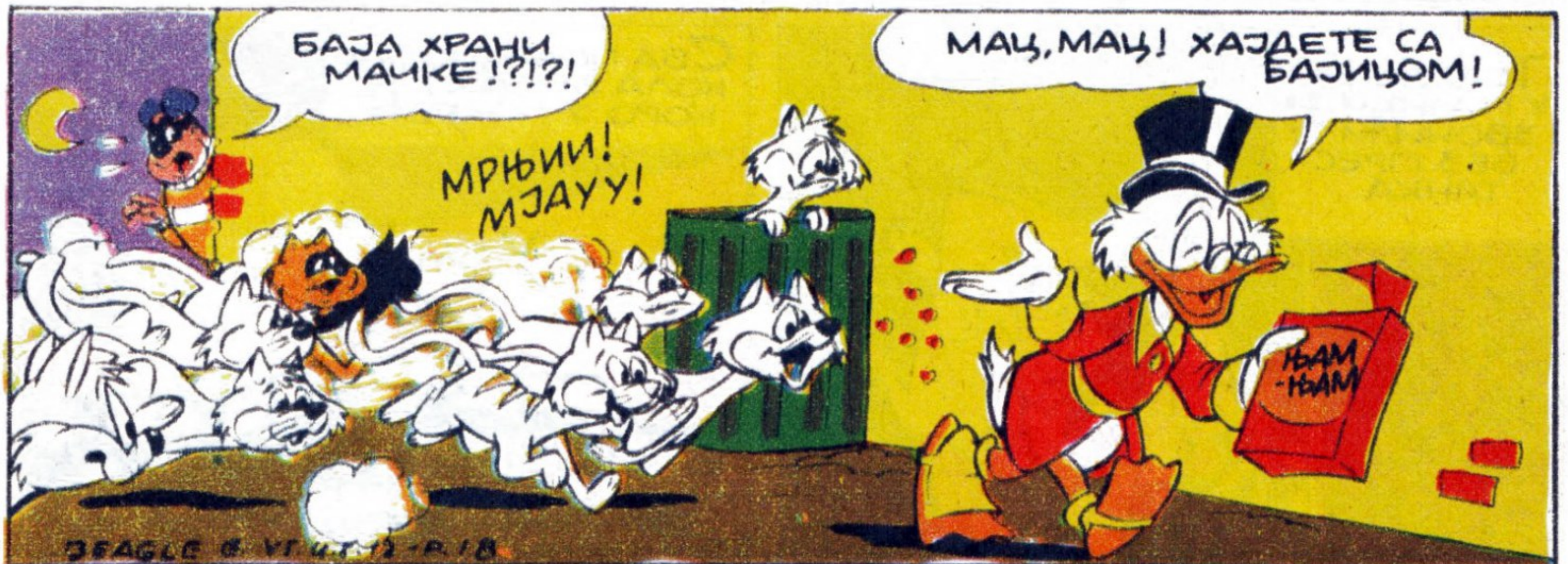
МОЖДА БАЈА ЈЕДЕ "ЉАМ-ЉАМ"?!?

ЈУ, ШТА ЈЕ МАЧАКА!

МЈАУУ!
МРЉАУ!
МИЈАУУ!

МРЉАУ!

БАЈА ХРАНИ МАЧКЕ!?!?!?

МРЊИИ!
МЈАУУ!

МАЦ, МАЦ! ХАЈДЕТЕ СА БАЈИЦОМ!

МОРАМ ДА БАПИМ ПОСЛЕДЉУ КУТИЈУ!

ИНАЧЕ ЂЕ МАЦАН ДА МЕ ОДЕРЕ!

ХВАЛА, БАЈО!

ПАК! ЛОПОВ!

АУ, БАШ СТЕ
МЕ СПАСЛИ!

ПОБЕГОШЕ
СВЕ МАЧКЕ!

ОСИМ ОВЕ! ШТА ВРЕДИ
КАД ЈЕ КАО ЛАВ!

ФРРРК!

ПРОПАДОШЕ МИ
ПАРЕ ОД ТЕЛЕ-
ВИЗИЈЕ!

А СВЕ СУ
ПОЈЕЛИ!

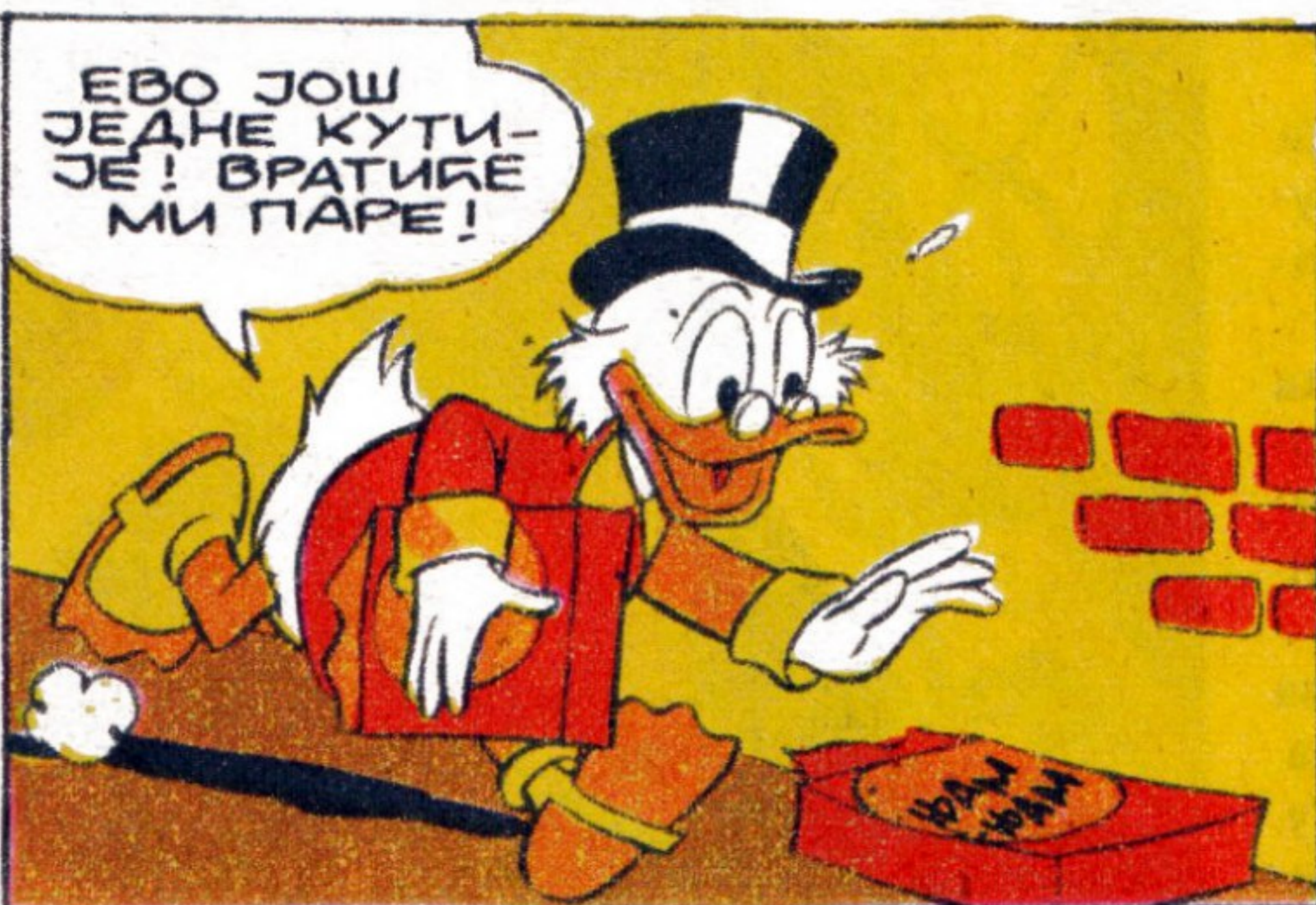

ИЗГУБИО САМ И
ПАРЕ ЗА ХРАНУ!

ХММ... ШТА?

... ВРАГАМО
ВАМ НОВАЦ
АКО НИСТЕ
ЗАДОВОЉНИ
НАШОМ
ХРАНОМ!

ЕВО ЈОШ
ЈЕДНЕ КУТИ-
ЈЕ! ВРАТИТЕ
МИ ПАРЕ!

ЖИВА ЈЕ ИСТИНА ДА НИСАМ
ЗАДОВОЉАН ЊИХОВОМ
ХРАНОМ!
ПАК! ПАК!

КРАЈ

Улица у којој се налази солитер носи веома поетичан назив: „Под брезама”. Солитер има деветнаест спратова и нешто мање поетичан број: 2а, и сасвим непоетичан кућни савет. Одлуке кућног савета морају се поштовати без приговора. Тачно се зна да се на степеништу не сме да галами, врата оба лифта морају се затварати тихо, интерфон на улазу не сме да се користи сем за јављање при доласку, како би се отворила врата.

Над миром и спокојством солитера бдео је председник кућног савета, пензионисани електричар, чика Звонко, строг и увек намрштен човек.

Деца у солитеру су говорила: – Тај не само да

– Чему ће им трава, ако не можемо да се играмо на њој?! – питала је Даја гласно, враћајући се са Петром и Дејаном из самоуслуге.

– Да се праве важни када им дођу познаници – одговорио је Петар. „Јао, што имате лепу траву!” наставио је подражавајући женски глас. „Чувамо, па је и имамо!” – додао је имитирајући председника кућног савета.

– Како да поред таквог председника кућног савета деца могу да буду деца?! – питао се Дејан.

– Бар да су непогрешиви, него нису! – Даја је праснула љутито. А онда је нагло застала и загледала се у своје другове. – Како смо нас троје глупи! – казала је.

ПОРУКА

не подноси друге, он ни себе приликом бријања у огледалу не може да гледа. Међутим, председник кућног савета није желео ни да га неко воли, ни да га не воли, он је себи једноставно поставио задатак да солитер мора бити најбољи у насељу и ни за милиметар није хтео да одступи.

– Комшија, ваш Петар је данас завиривао у поштанске сандучиће. опомените га да то више не чини.

Петров отац је улазио у стан црвен као паприка. Није викао како не би узнемиравао људе у суседном стану, али је говорио кроз стиснуте зубе и Петар више није завиривао у поштанске сандучиће.

– Ваш Дејан је, суседе, данас певао на степеништу. То не можемо дозволити.

– Дете као дете – покушао је Дејанов отац да оправда сина.

– Дете треба одмалена научити реду. Замислите шта би се догодило када би сва деца која живе у нашој згради изишла на степенице и почела да певају?

Дејанов отац је желео да каже: Па то би било дивно! Али, угледавши строг израз на лицу председника кућног савета, сложио се са њим и, Дејан више није певао на степеништу.

– Скрените пажњу вашој Даји, комшинице, да не трчи низ степенице. У нашем солитеру има људи који ноћу раде и у току дана морају да се одморе. То им треба омогућити.

Дајина мама је тихо затварала врата лифта, пела се на деветнаести спрат, тихо разговарала са својом девојчицом и Даја више није трчала низ степенице. Спуштала се лифтом и, као њена мати, нечујно затварала врата.

Могућности за игру на травњаку који окружава солитер, такође, нема. Председник кућног савета, ослоњен на прозор свог стана на трећем спрату, будним оком је пазио да неко не скрене са бетонске стазе на зелену површину травњака.

– Ја нисам! – Дејан је одмахнуо са обе руке. – Имам све петице и члан сам четири секције. Знаш!

– Ух, што си ме запањило! – У Дајином гласу се осећао подсмех. – Да си толико mudar, ти би се досетио овога чега сам се ја досетила.

– А, као, чега си се ти то досетила?

– Слушајте...

Даји није требало више од једног минута да објасни шта јој је пало на памет.

Недељно јутро у солитеру разликује се од осталих јутара седмице. Преклопник у кућишту лифтова не укључује се онолико пута колико је то уобичајено радним даном када људи одлазе на посао. Тек око пола осам на степениште допире музика из станова у којима нема вреве и ужурбаности. Све је помало свечано и смирено.

Тако је било до недавно. Али, пре три седмице, недељно јутро се разликовало од дотадашњих.

Враћајући се из самоуслуге или са пијаци, становници солитера су у својим поштанским сандучићима угледали по један лист хартије истргнут из школске свеске. Поверовали су да је у питању уобичајени позив на уређење простора око солитера. Када су прочитали текст исписан штампаним словима неки су били изненађени, неки су се љутили, неки су се смешкали, али је тетка Мица са седмог спрата била огорчена. Тврдила је како је све то измишљотина, иако је на хартији јасно писало:

„Нисмо тужибабе, али питамо: зашто тетка Мица са седмог спрата истреса стољњак кроз прозор и то на тек покошени травњак? Ако то чини због птица, лепо је што брине о њима. Али, колико ми знамо, птице се не хране металним затварачима боца од пива, које такође истреса кроз прозор”

Било је јасно да су поруку оставила деца. Али,

ко је од њих исписао текст – родитељи нису могли да открију. Председник кућног савета је ишао од стана до стана, међутим, ништа није дознао.

– Није важно ко је написао поруку, већ да ли је то истина или не – рекао је Дејан.

– Нико вам није дао право да критикујете старије. Још сте ви зелени! – љуто је говорио председник кућног савета. – Неће се то тако завршити!

И, није се завршило.

Следеће недеље у поштанским сандучићима је осванула нова порука: „Радознали смо, па нас интересује: зашто чика Славо гаси пикавце о виназ плоче испред улаза у лифт на спрату на коме станује?”

Наравно, неко се смејао, неко мрштио, чика Славо је беснео, али нагореле пластичне плоче пода на четвртном спрату потврђивале су да је у поруци написана истина.

Председник кућног савета поново је обишао све станове и свој обилазак завршио истим закључком као и претходне недеље.

Становници солитера су се узнемирили – почели су да се питају ко је следећи?

– То је већ дрскост! – тврдила је Рада са трећег спрата – Милени са петнаестог. – Пишу штампаним словима да им не би препознали рукопис. Балавци критикују нас! Ко им то дозвољава?

– Све су то измишљотине – љуто је казала Милена. Можда ће и за нас две којешта да измисле.

– Само нека се усуде – претећи је рекла Рада, спуштајући слушалицу интерфона на њено лежиште.

Следеће недеље у већини станова одјекивао је смех. Штампаним словима, на листу истргнутом из свеске, писало је:

„Не тужакамо – хоћемо да знамо: зашто тетка Рада са трећег и тетка Милена са петнаестог спрата по читав сат разговарају интерфоном, па блокирају улазна врата у зграду?”

Следеће суботе, председник кућног савета окупио је сву децу из солитера.

– Ово је превршило сваку меру! – говорио је прелазећи погледом преко њих. – Узнемиравате грађане, али вам ја то више нећу допустити. Онога кога ухватим да ставља те будалаштине у сандучиће, добро ћу излупати!

Заиста, у недељу ујутру поштански сандучићи су били празни, али је за врата сваког стана био задепут лист хартије из већ познате свеске. На њему је писало:

„Питамо оне који све знају и који су непогрешиви: зашто чика Звонко, председник кућног савета, уље које испусти из својих кола просипа у сливник перионице рубља у подруму?”

Ако прођете поред солитереа 2а, у улици са романтичним називом „Под брезама”, видећете да се дечаци и девојчице играју на травњаку. Председник кућног савета више не гледа са прозора свог стана на трећем спрату. Кажу, смета му висина!

Верослав Ранчић

Микијев ЗАБАВНИК 25

Свајино Свезнање

Шта је то ултразвук?

**Даниела Спахић
Сарајево**

Ултразвук је звук код кога честице ваздуха трепере више од 20.000 пута у секунди. Овај звук човек не чује али га чују неке животиње. На пример ловачки пси – па зато ловци често користе ултразвучне пиштаљке како би дозвали своје трагаче!

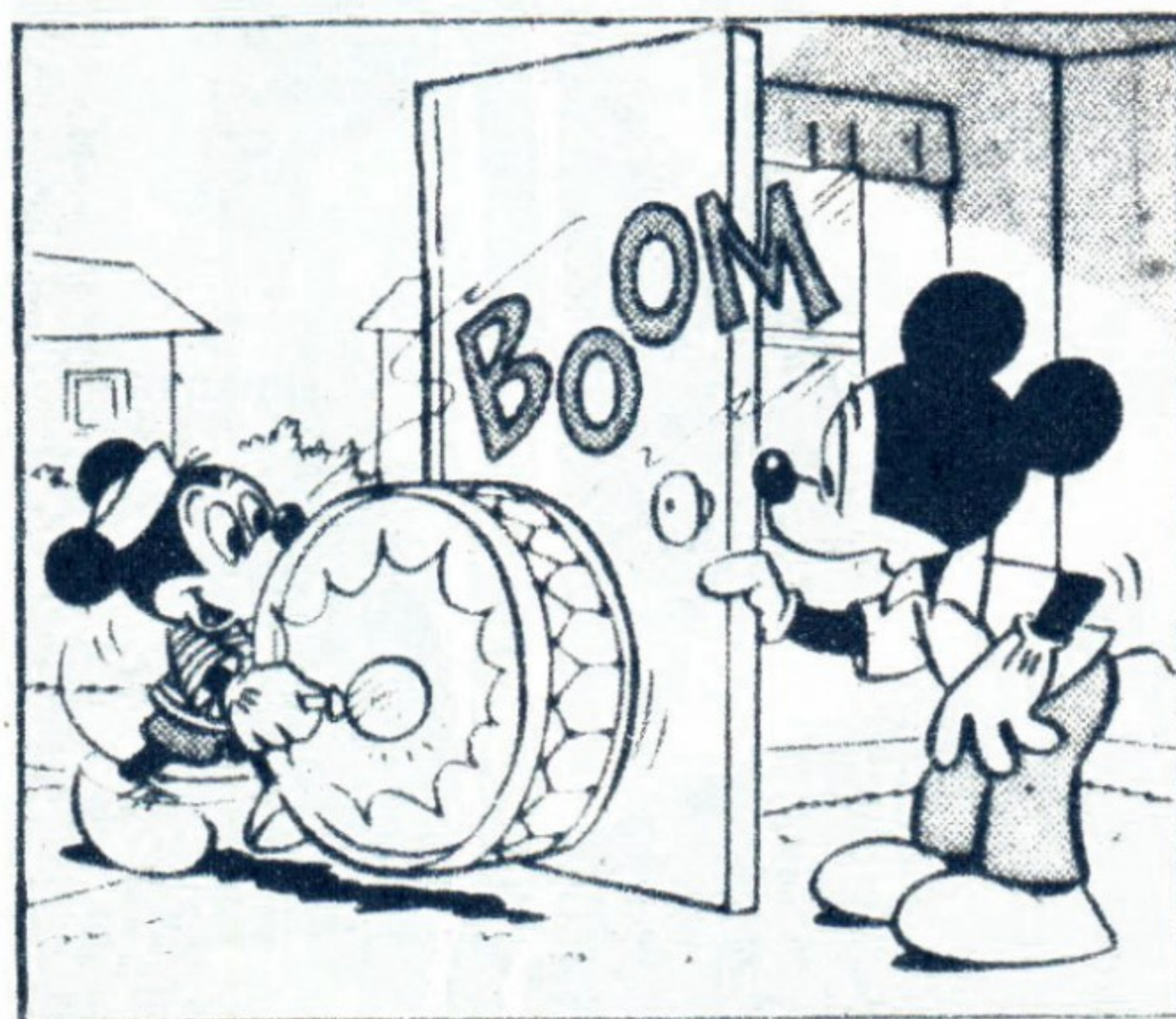
Овом особином природа је надарила и слепог миша. Да ли сте се питали како овај сисар лети по најгушћем мраку и лови инсекте а никада не удари ни о једну препреку? Слепи миш у гркљану ствара ултразвук који има око 120.000 трептаја у секунди. Он их емитује испред себе а онда ослушкује о шта се они одбијају и тако избегава препреке.

Угледавши се на слепог миша људи су применили ултразвук код бродова и подморница. Постоје апарати који емитују ултразвук доле, ка дну мора, и примају оне који се одбијени враћају. По времену које им је потребно да се одбију и врате назад одређује се и дубина морског или речног дна. На исти начин могу се установити и препреке испред подморнице или брода.

Али ултразвук има и других примена. Једна је, на пример, код испитивања материјала. Рентгенским зрацима или радиоактивним зрачењем може се испитати квалитет челика дебљине око 20 центиметара. Међутим, догађа се да треба проверити много дебље материјале и установити да ли имају

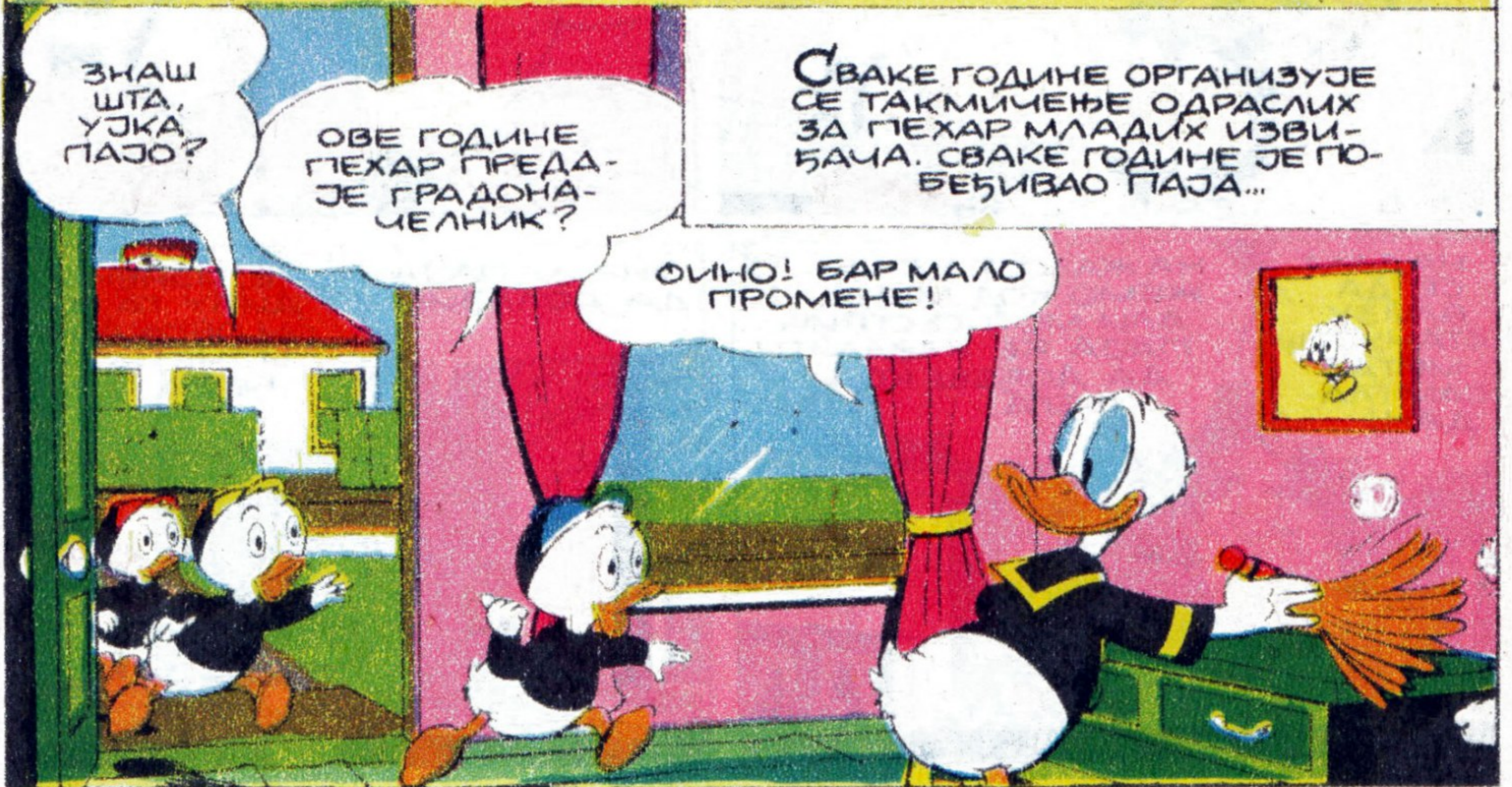
какву грешку. На пример: челични то-чак локомотиве. Ако у унутрашњости точка нема ниједне напрслине, ултразвук ће се одбити од супротне стране као одјек. Нарочити апарат ће на екрану показати одбијени ултразвук као правилну линију. Наиђе ли ултразвук у унутрашњости челика на какву грешку (рецимо напрслину), он ће се одбити од ње. Ранија права линија сада ће бити заталасана. Тако контролор лако може да установи место и величину скривене грешке. На овај начин је могуће испитивати материјале дебеле и неколико метара.

Ултразвук је могуће произвести помоћу мале плочице од кремена. Ако се на њу, с обе стране, пусти електрична струја која се брзо мења са позитивне на негативну и обрнуто, плочица исто тако брзо мења своју дебљину. У незнатном, стохиљадитом делу секунде она постаје час дебља час тања... Због тих њених промена и таласања, ваздух око ње се наизменично згушњава и разређује и тиме се производе ултракратки таласи. Ми их, на жалост, не чујемо али се они ипак називају звучним таласима.

ПАЈА
Латак:

ЗЛАТНИ ПЕХАР

... ДОК ГА НИСАМ УХВАТИО ДА ХРАЊУ ИЗ КУКЕ ПРЕПРОДАЈЕ У РАДЊИ...

А УЈКА ПАЈА ЈЕ ОПЕТ КУПОВАО ИСТУ ХРАЊУ!

ОСИРОМАШИО САМ ЗБОГ ТЕБЕ!

АЛИ, МАЛИ ЗЛАЈА ОСТАЈЕ САМО НЕДЕЉУ ДАНА И ЈЕДЕ ПОСЕБНУ ХРАЊУ!

МАЛИ ЗЛАЈА? ПОСЕБНУ ХРАЊУ?

ЧАСНА ПАЧИЈА РЕЧ!

ШТА ВИ МИСЛИТЕ?

ВОЛИМО КАД НАМ ДОБУ У ПОСЕТУ ДРУГА ДЕЦА!

ДОБРО! ПИШИ ЊЕГОВИМ РОДИТЕЉИМА ДА ДОЂЕ!

НЕМА ПОТРЕБЕ! ПРЕД ВРАТИМА ЈЕ!

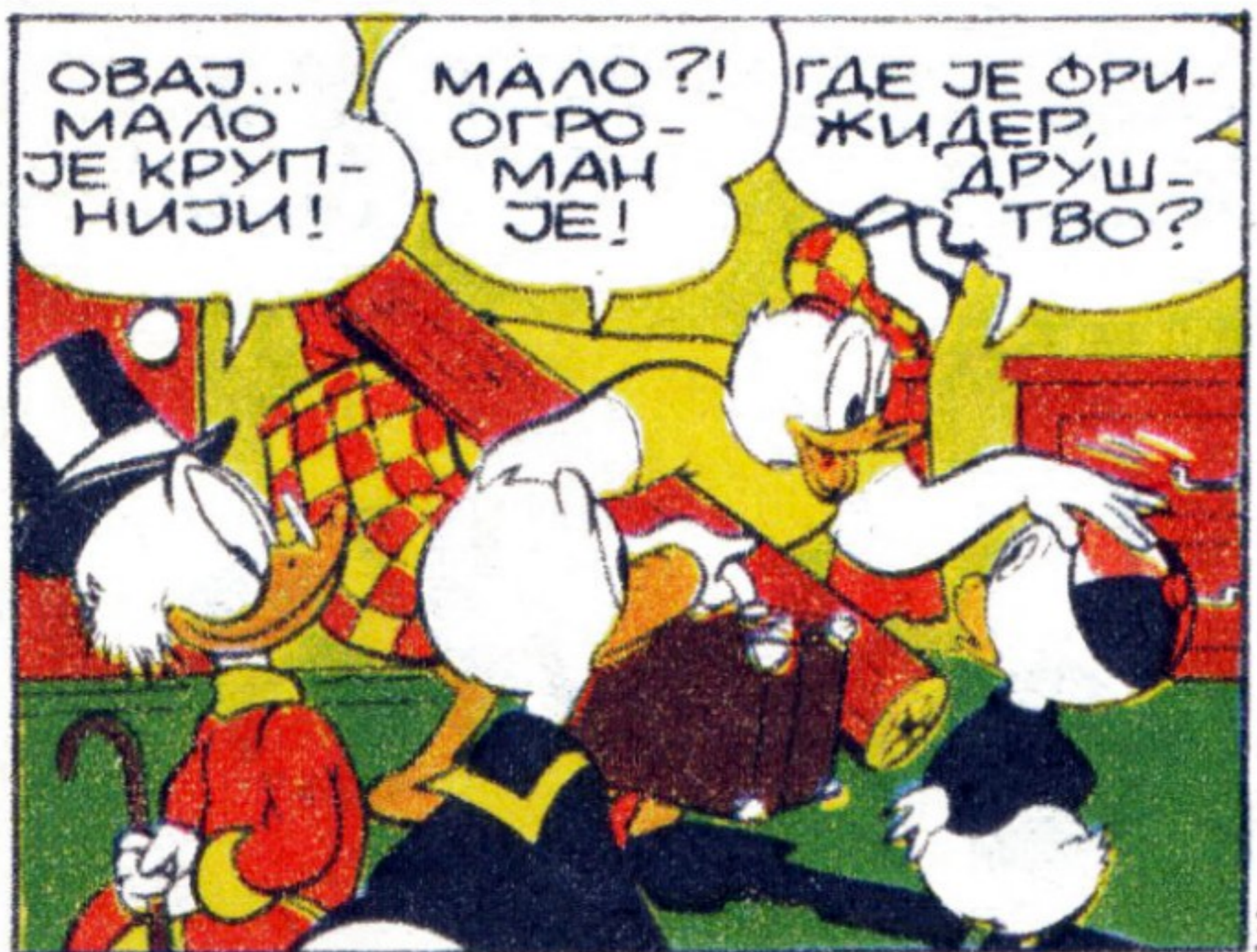

ЕВО ЗЛАЈЕ МЕК ПАТКА, НАШЕГ РОБАКА ИЗ ШКОТСКЕ!

ИЗНЕНАЂЕЊЕ!

АУ!

ТО ЈЕ, ЗНАЧИ, МАЛИ ЗЛАЈА?!?

ОВАЈ... МАЛО ЈЕ КРУПНИЈИ!

МАЛО?! ОГРОМАН ЈЕ!

ГДЕ ЈЕ ОРИЖИДЕР, ДРУШТВО?

РЕК'О СИ ДА ЈЕДЕ ПОСЕБНУ ХРАЊУ!

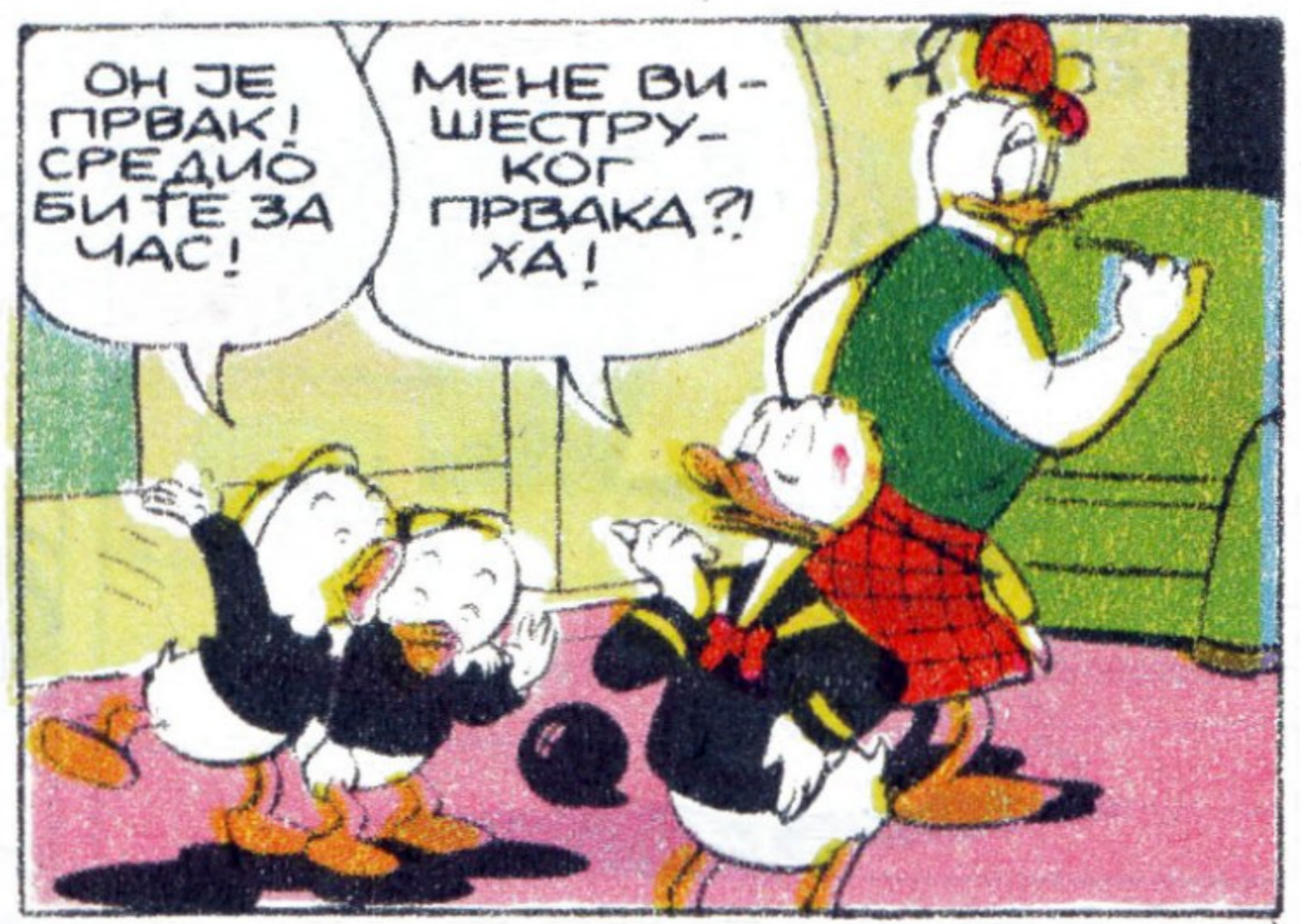
ПА, ДА! ПОШТО ТРЕНИРА, ЈЕДЕ ПОСЕБНУ, ОВАЈ... ЈЕДЕ ОБИЛНО!

ЗЛАЈА БИ МОГАО ДА
СЕ ТАКМИЧИ СА ТОБОМ!

СА МНОМ НИКО НЕ
МОЖЕ ДА СЕ
ТАКМИЧИ!

ОН ЈЕ
ПРВАК!
СРЕДИО
БИТЕ ЗА
ЧАС!

МЕНЕ ВИ-
ШЕСТРУ-
КОГ
ПРВАКА?
ХА!

'ОКЕШ ДА БАЦАМО КУГЛУ? 'АЈДЕ
ДА ПРО-
БАМО!

ХВАЛА, НЕ БАВИМ
СЕ ГЛУПОСТИМА!

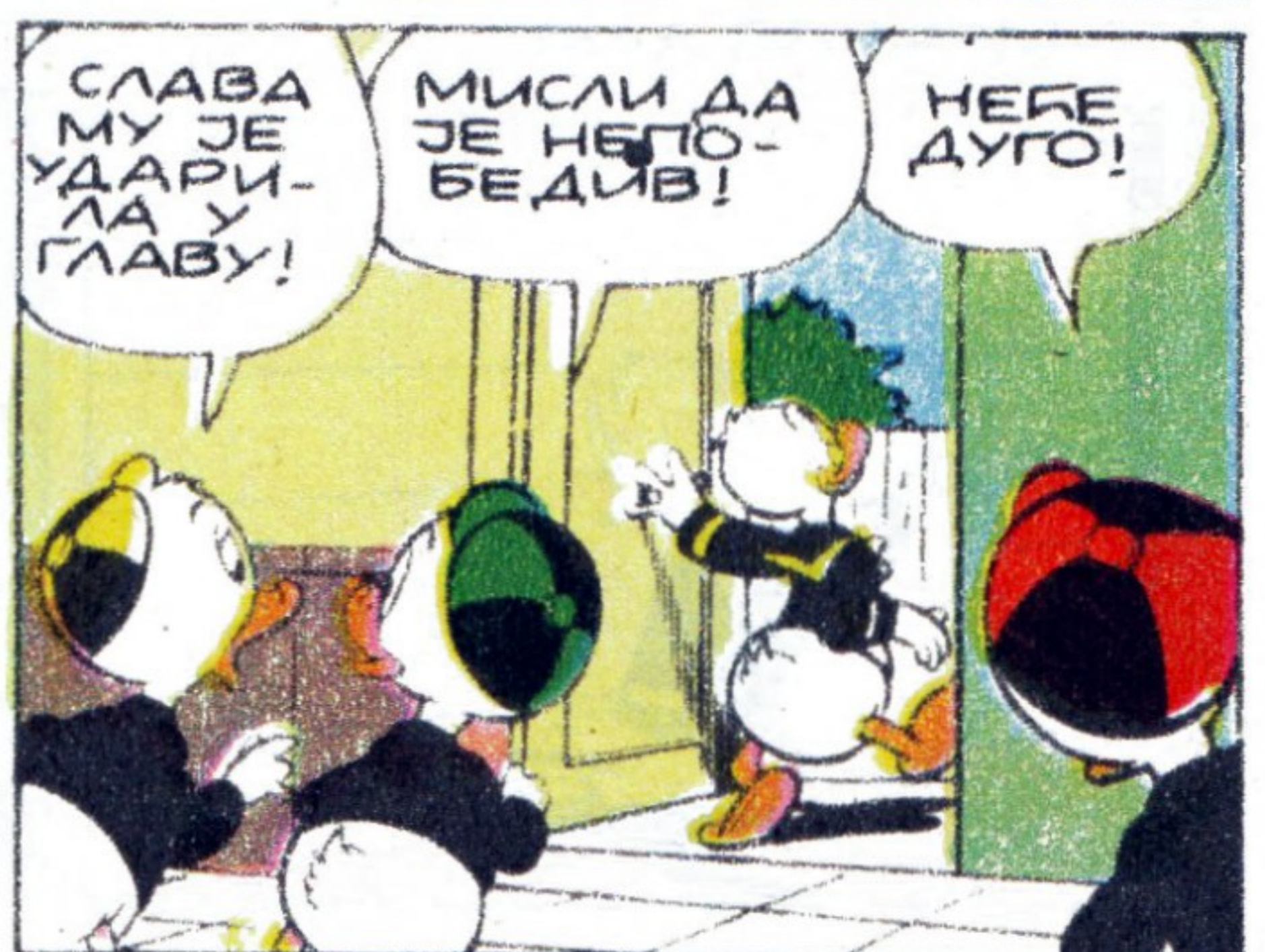
ОВО НИСУ
ГЛУПОС-
ТИ!

СИГУРНО
ВЕЖБАШ
ЗА ТОБЦИ-
ЈУ?!

НЕМОЈ
ТАКО,
УЈКА
ПАЈО!

ПРАВИ АТЛЕТИЧА-
РИ КАО ЈА ИМА-
ЈУ НОРМАЛНЕ
ВЕЖБЕ!

СЛАВА
МУ ЈЕ
УДАРИ-
ЛА У
ГЛАВУ!

МИСЛИ ДА
ЈЕ НЕПО-
БЕДИВ!

НЕБЕ
ДУГО!

КАСНИЈЕ...

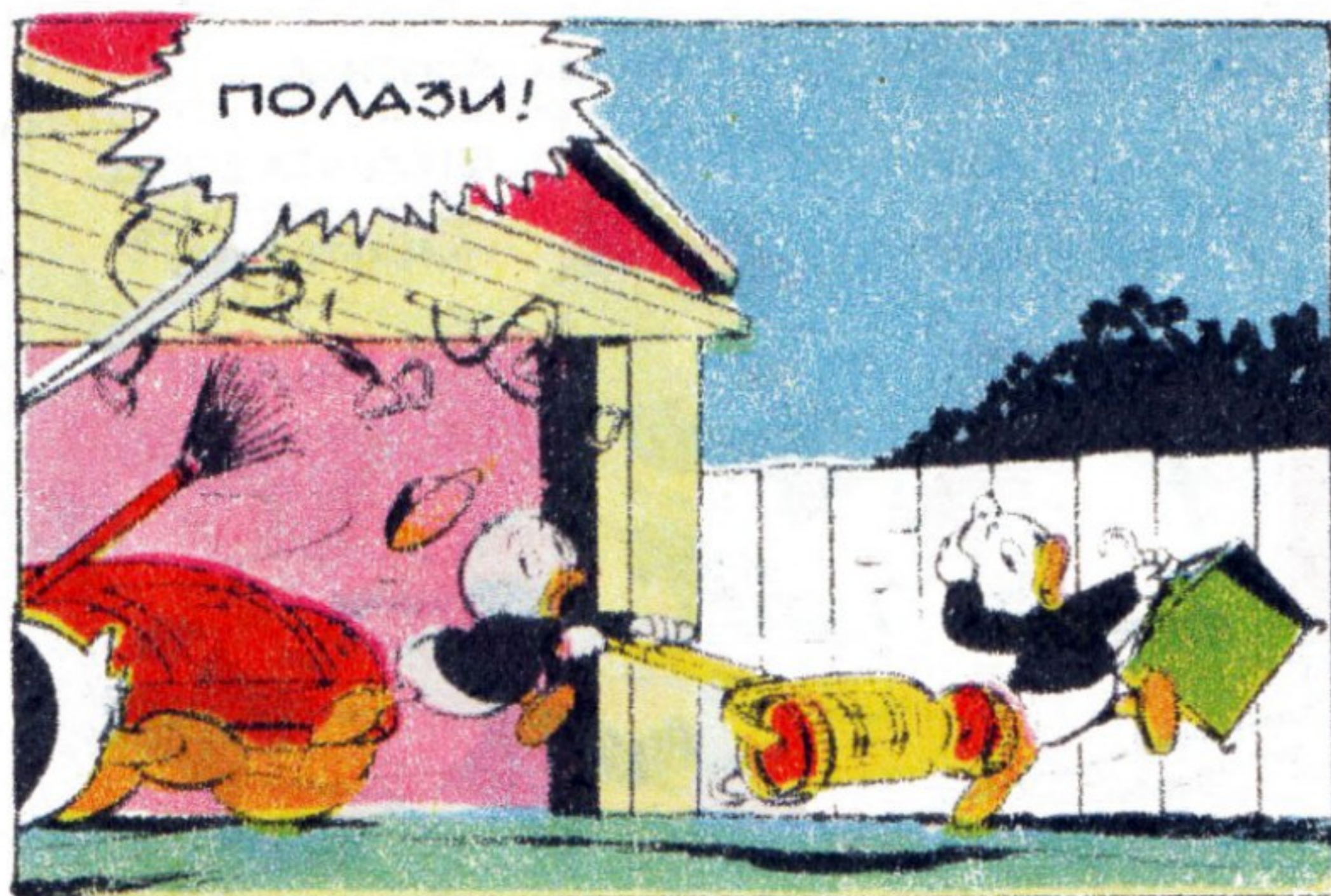
УНИШТИ МИ
ОВАЈ
ЛУДАК
ДВОРИШ-
ТЕ!

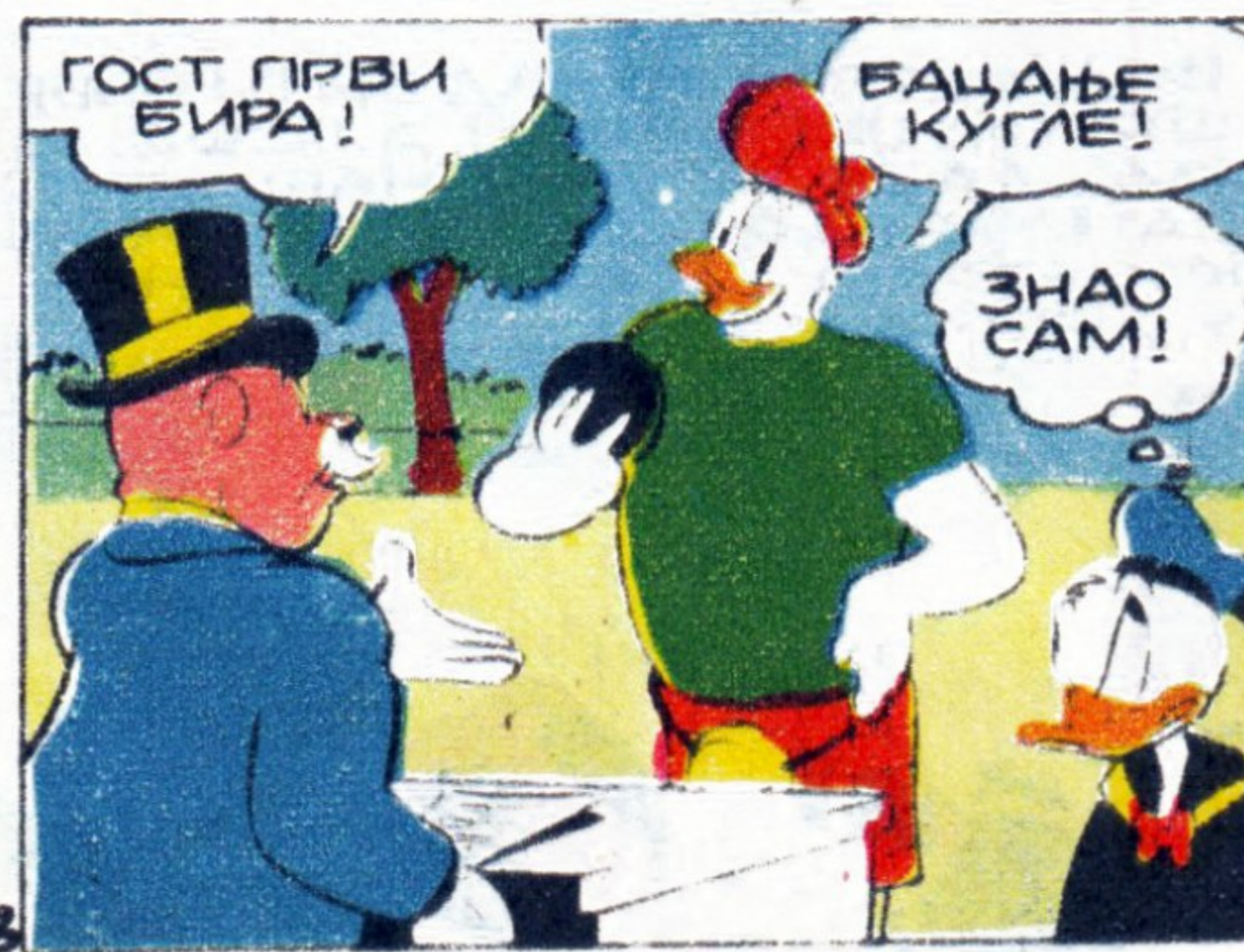

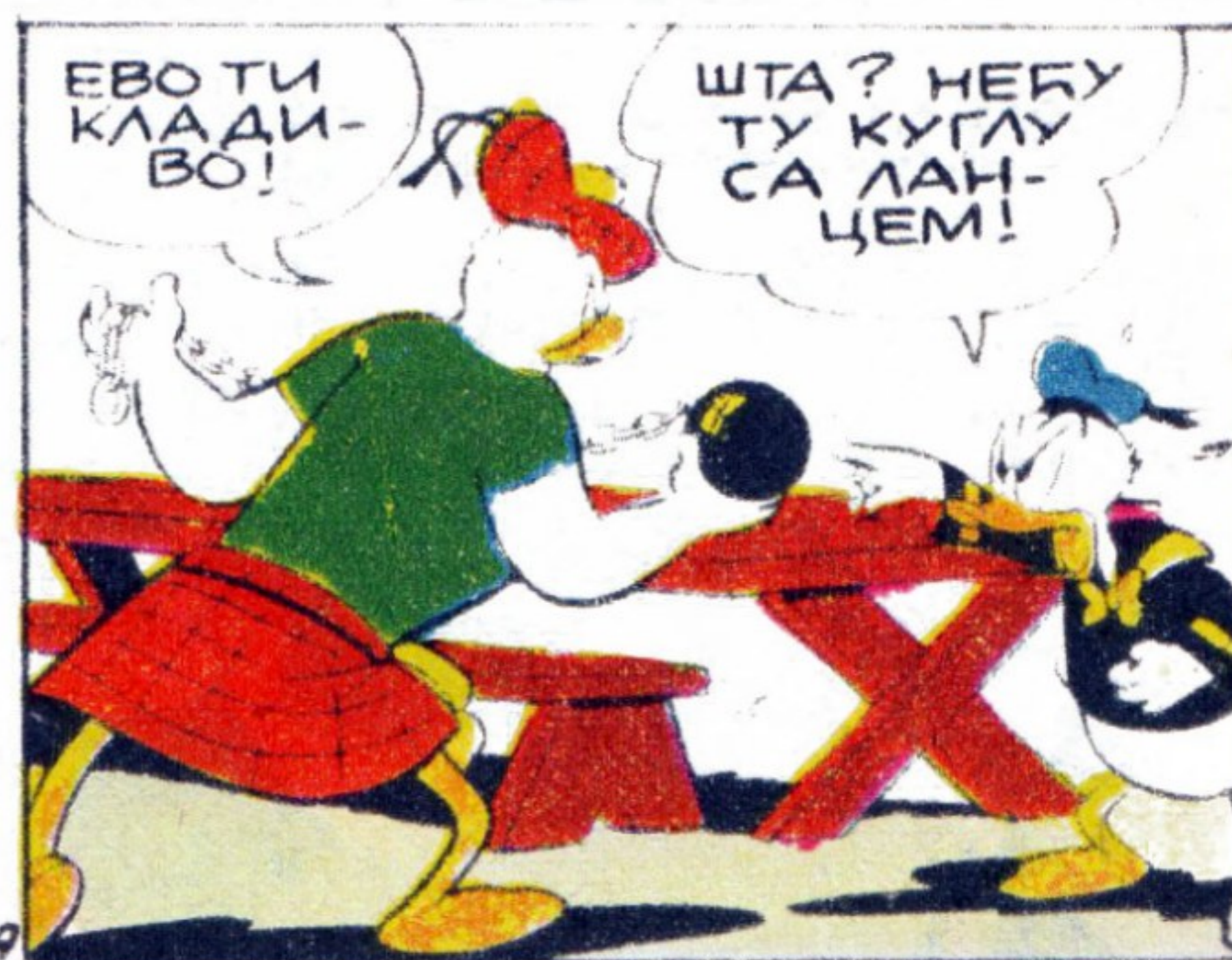
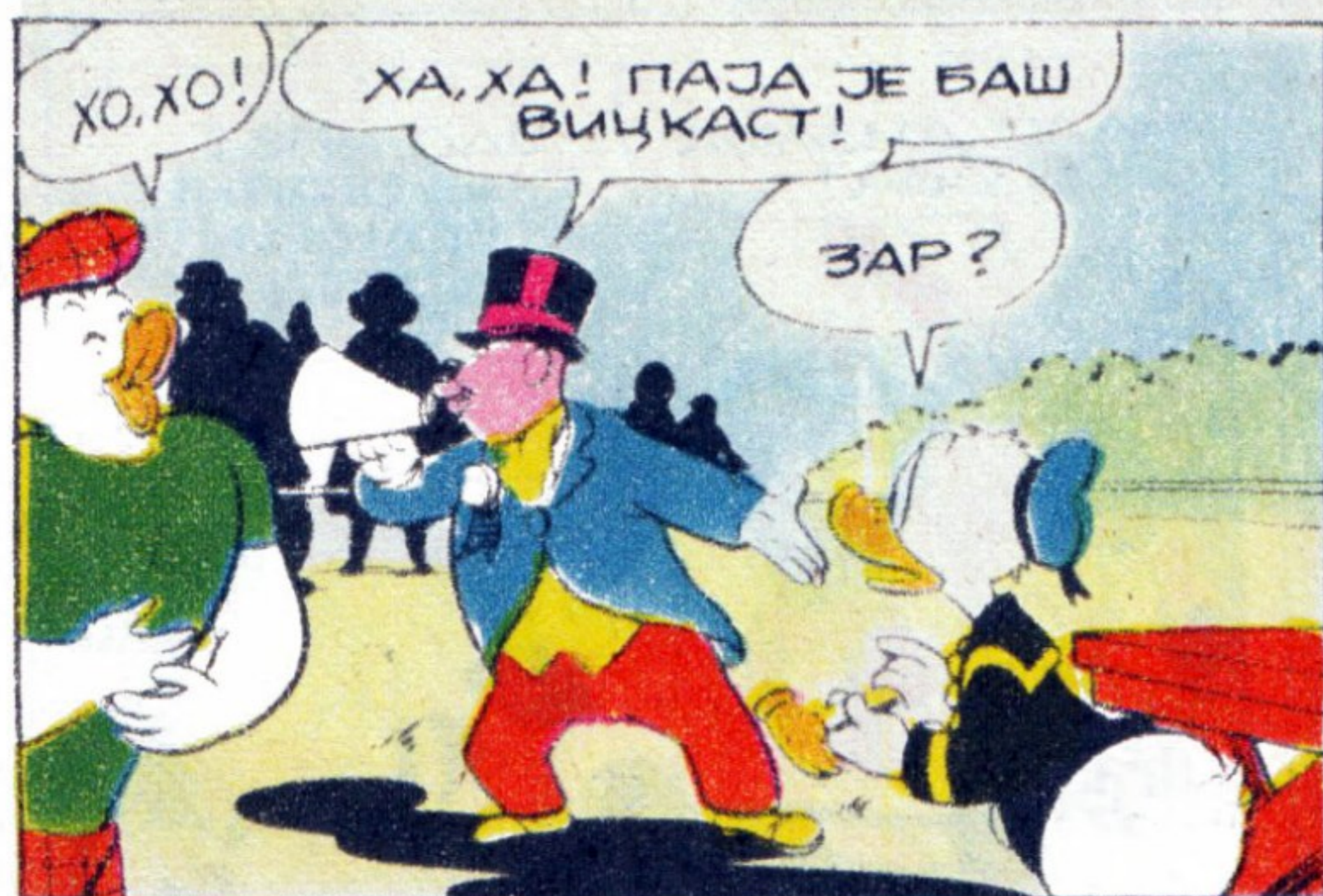
ЈОШ МОРАМ ДА ГА ХРАНИМ
А ТАКМИЧИЋЕ СЕ СА
МНОМ ЗА ПЕХАР!
ГРОЗНО!

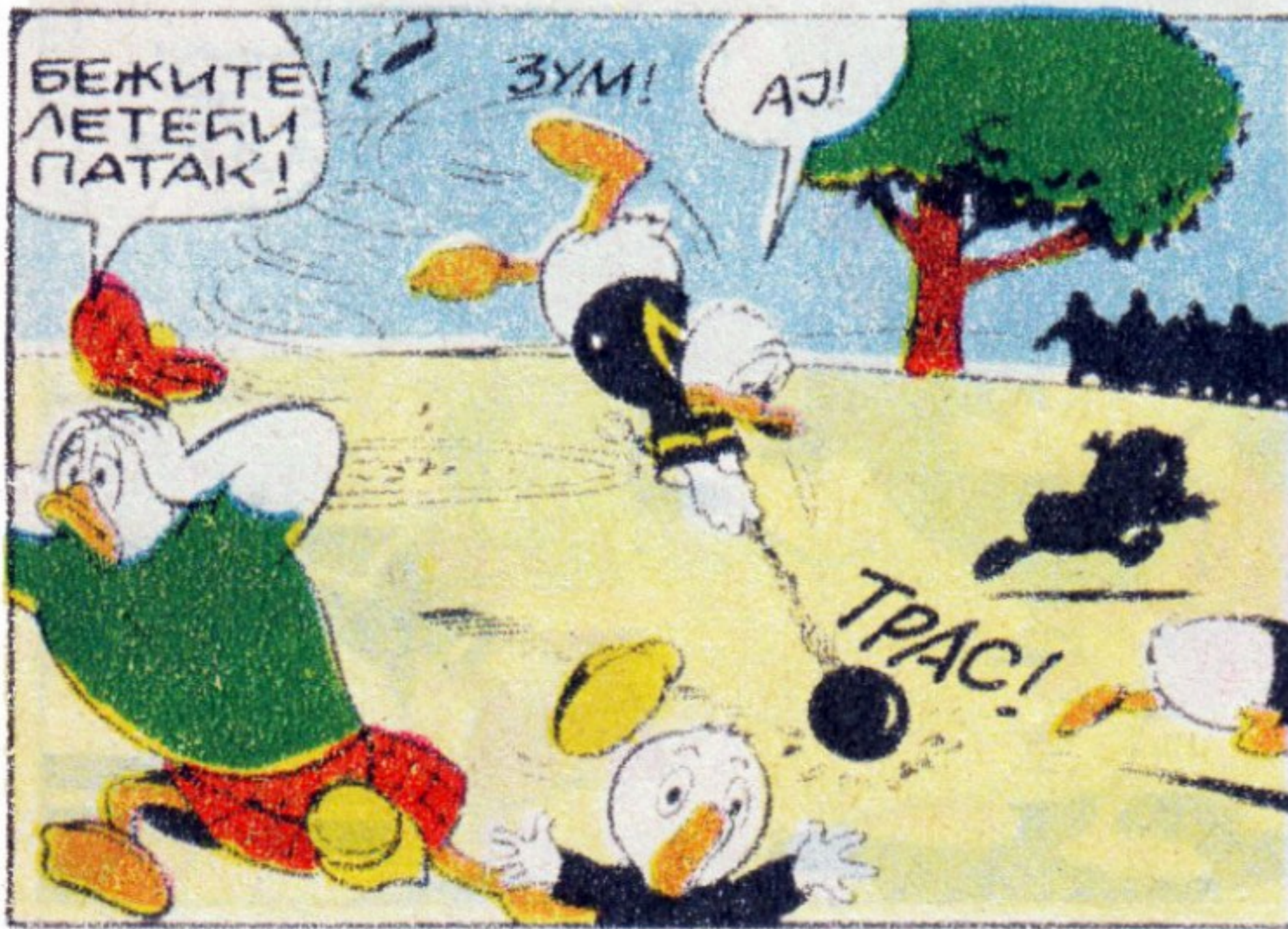
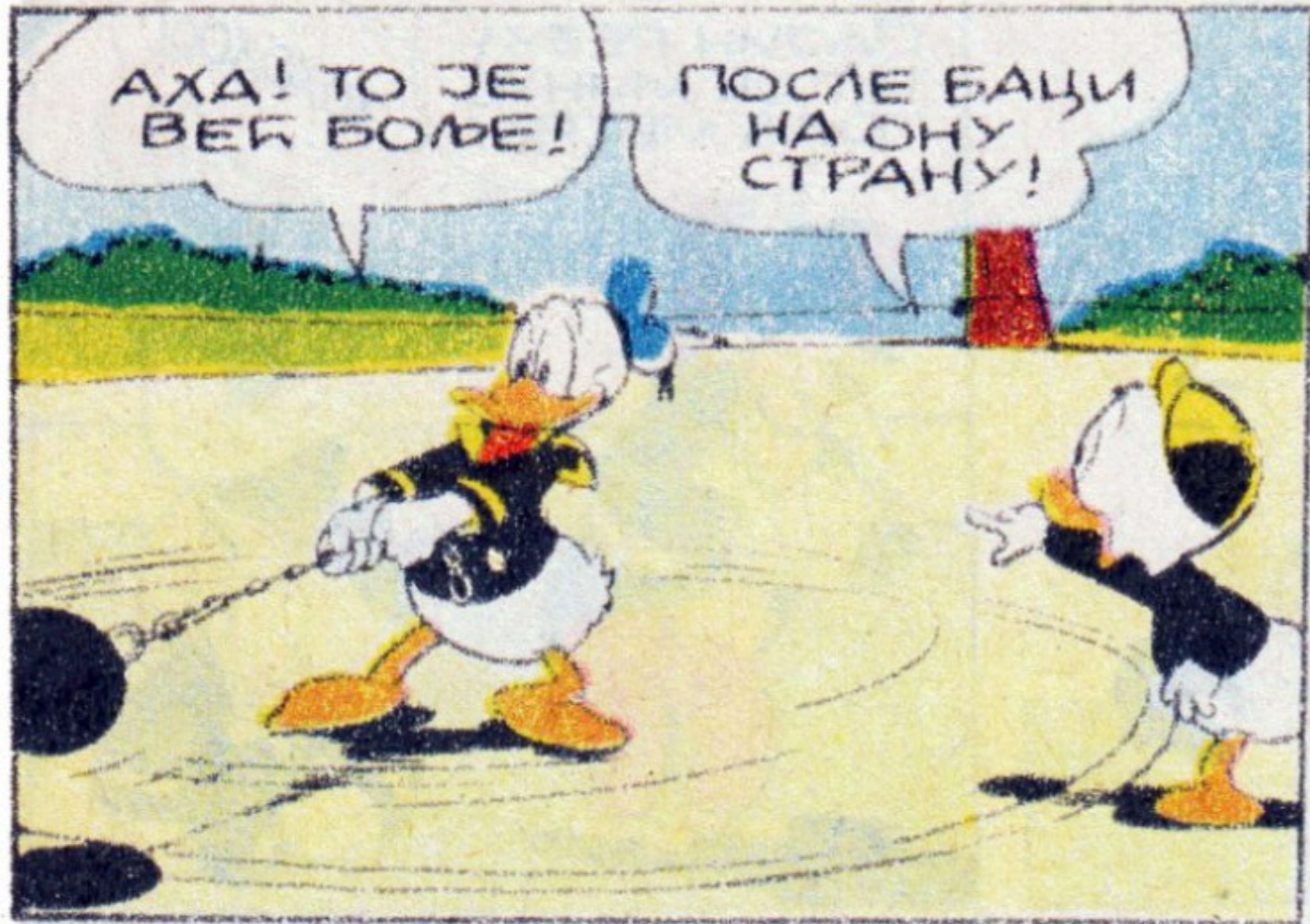
ПРОДАВНИЦА

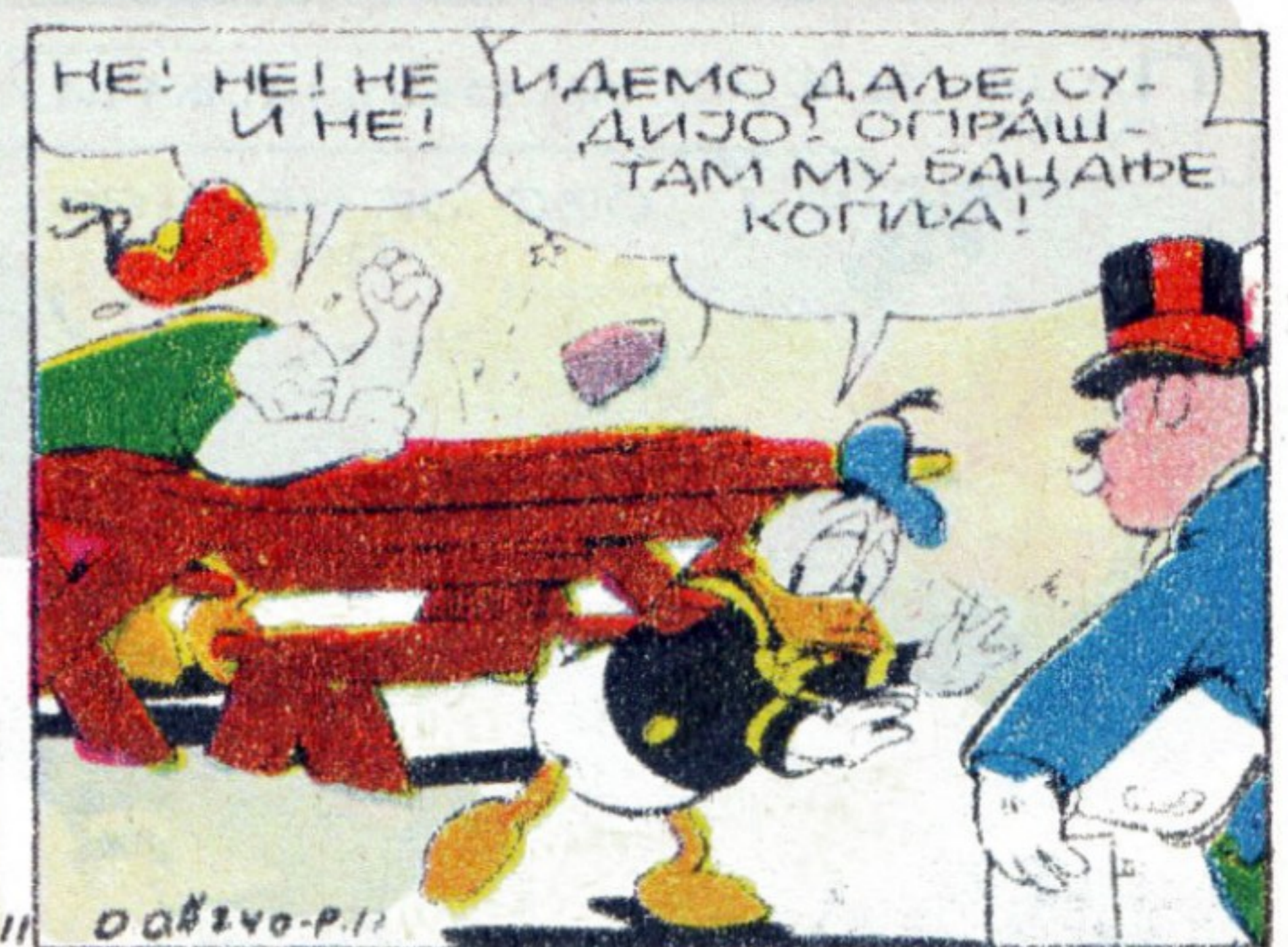

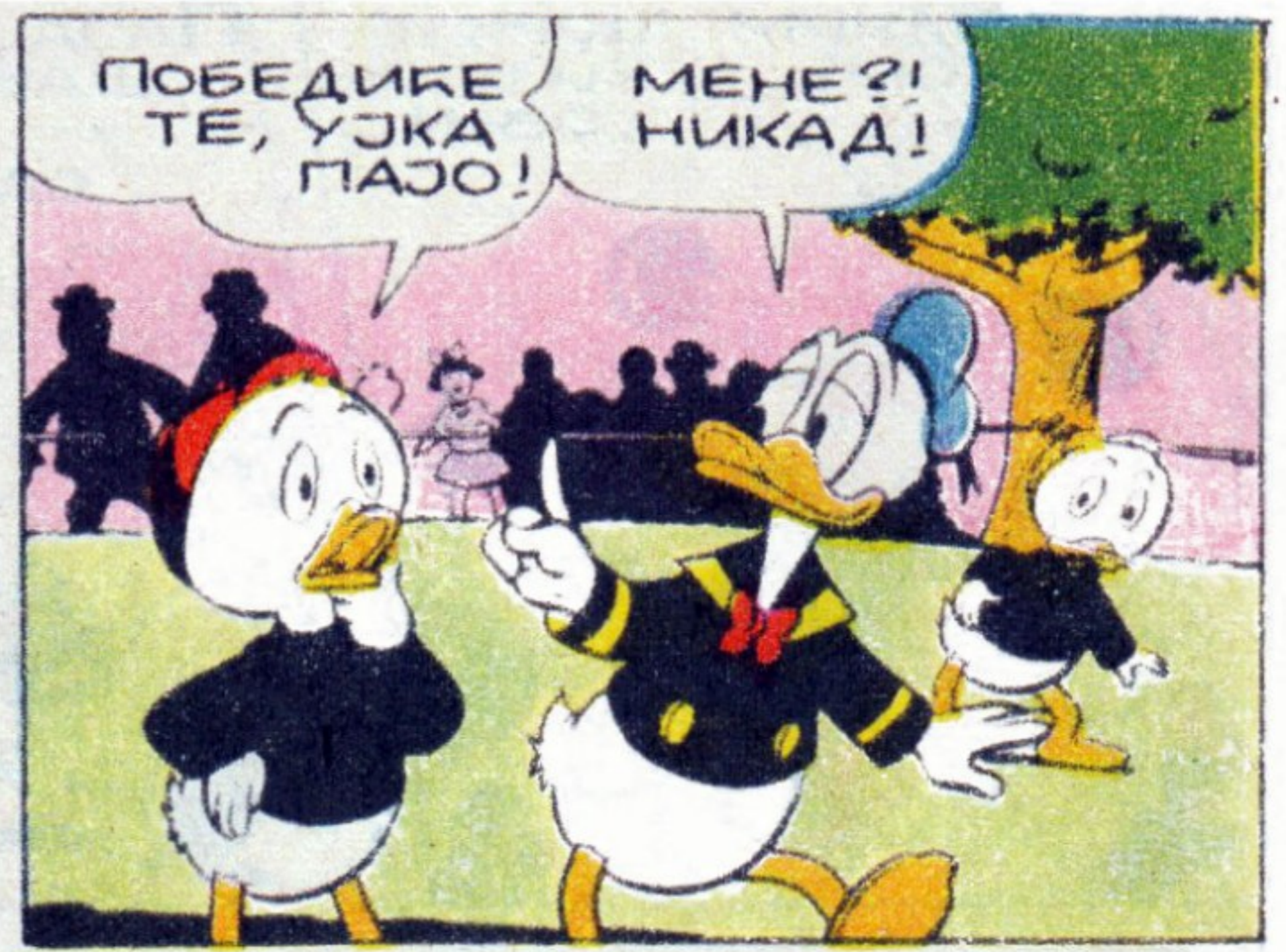

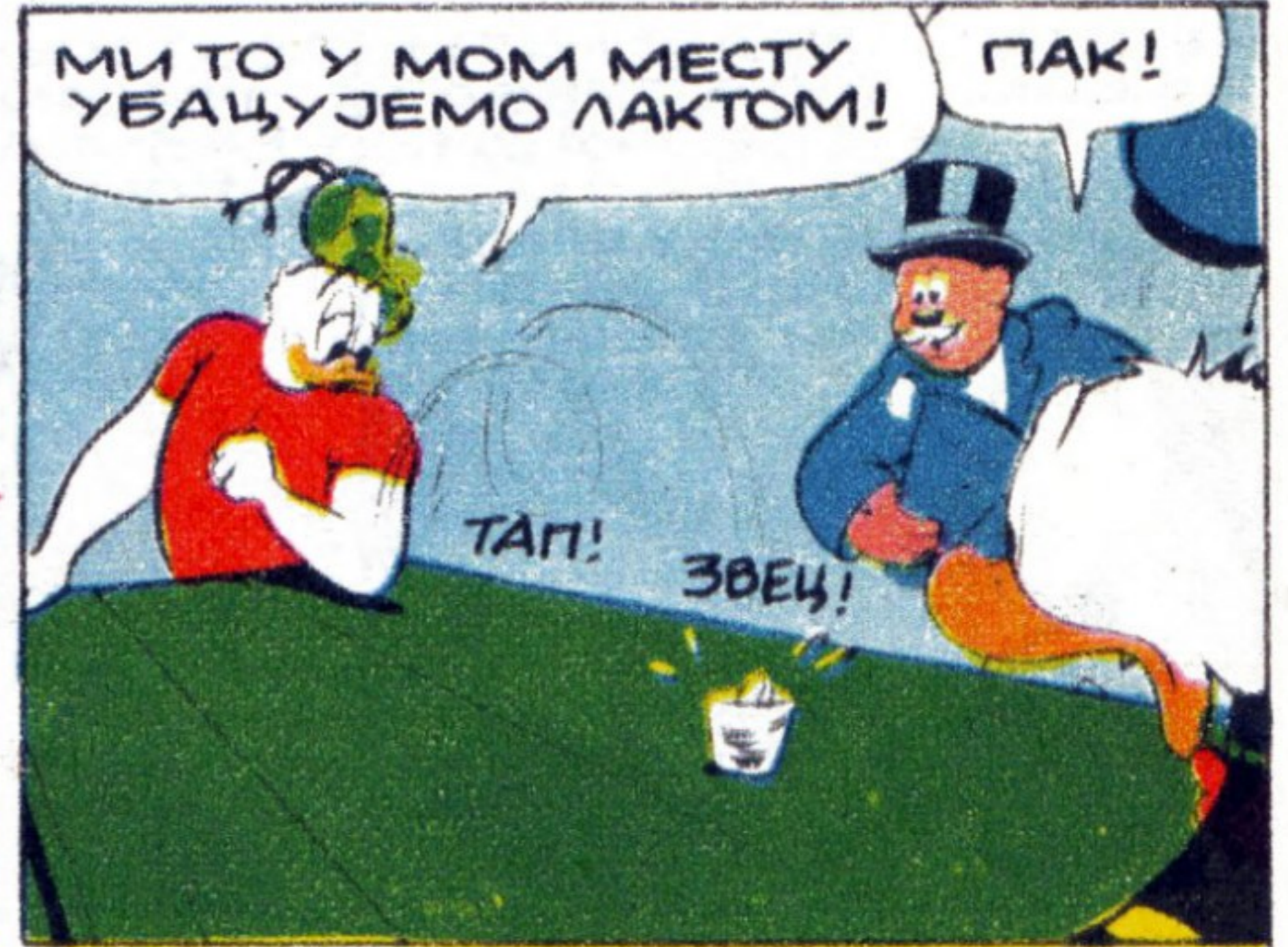

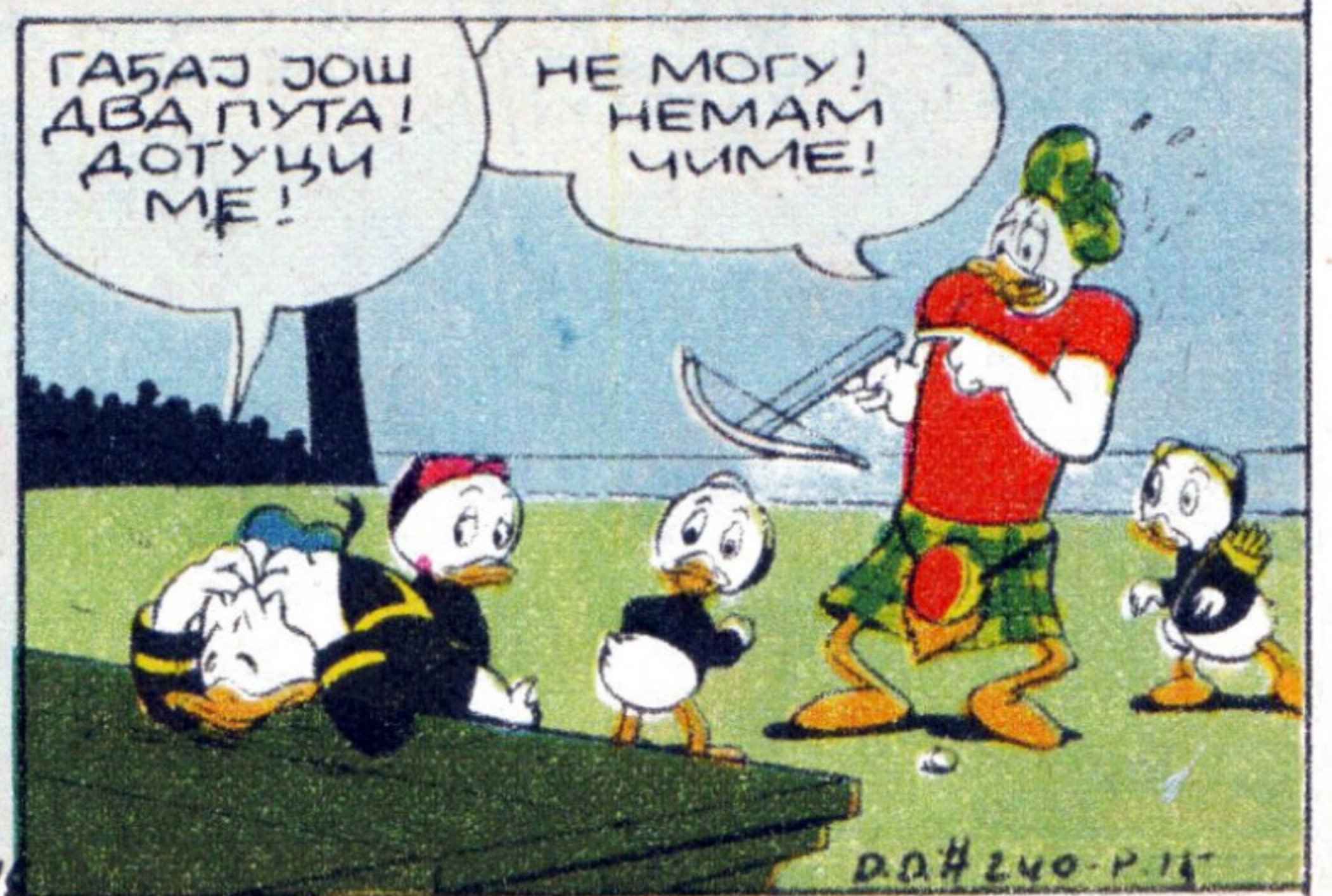
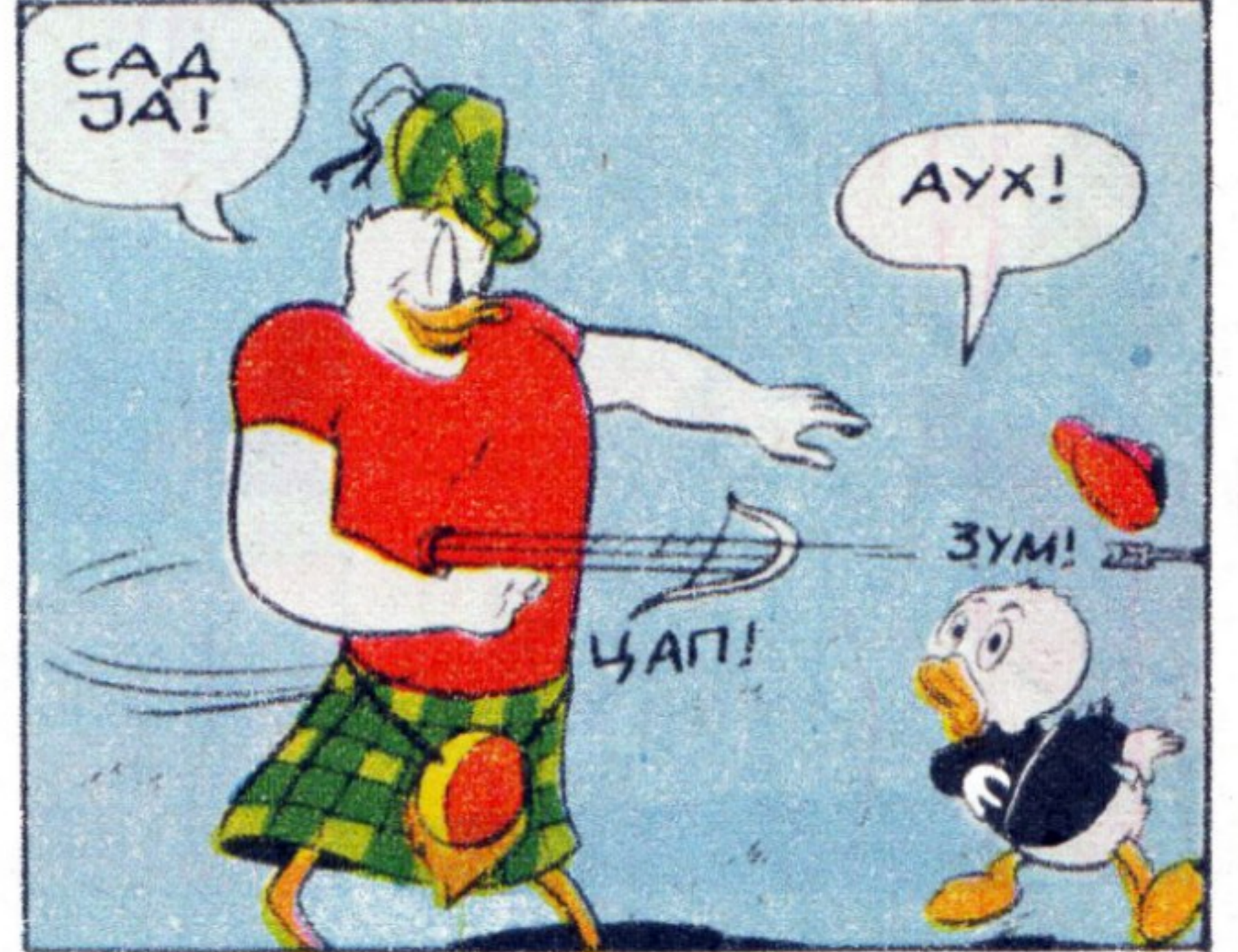
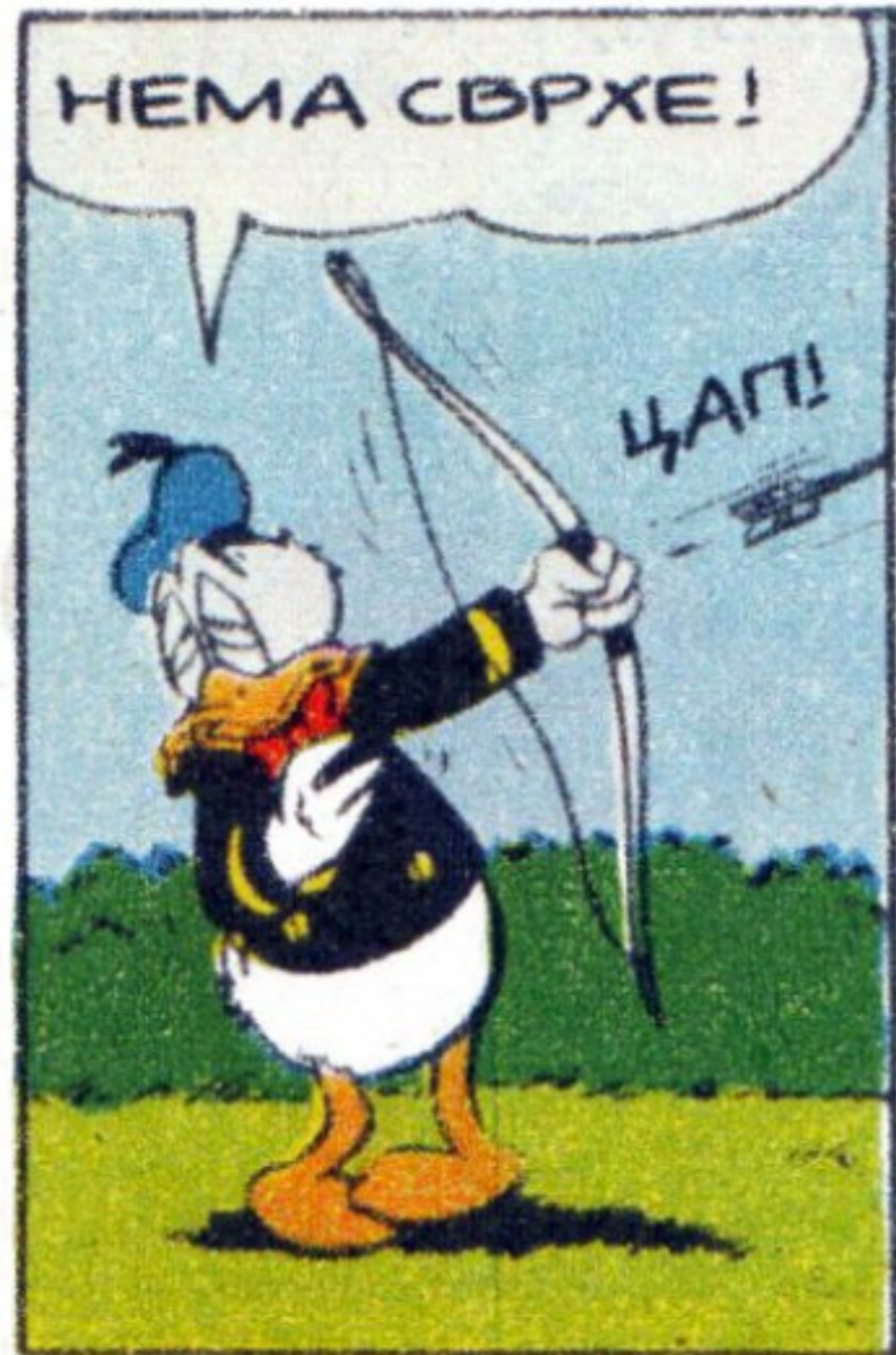

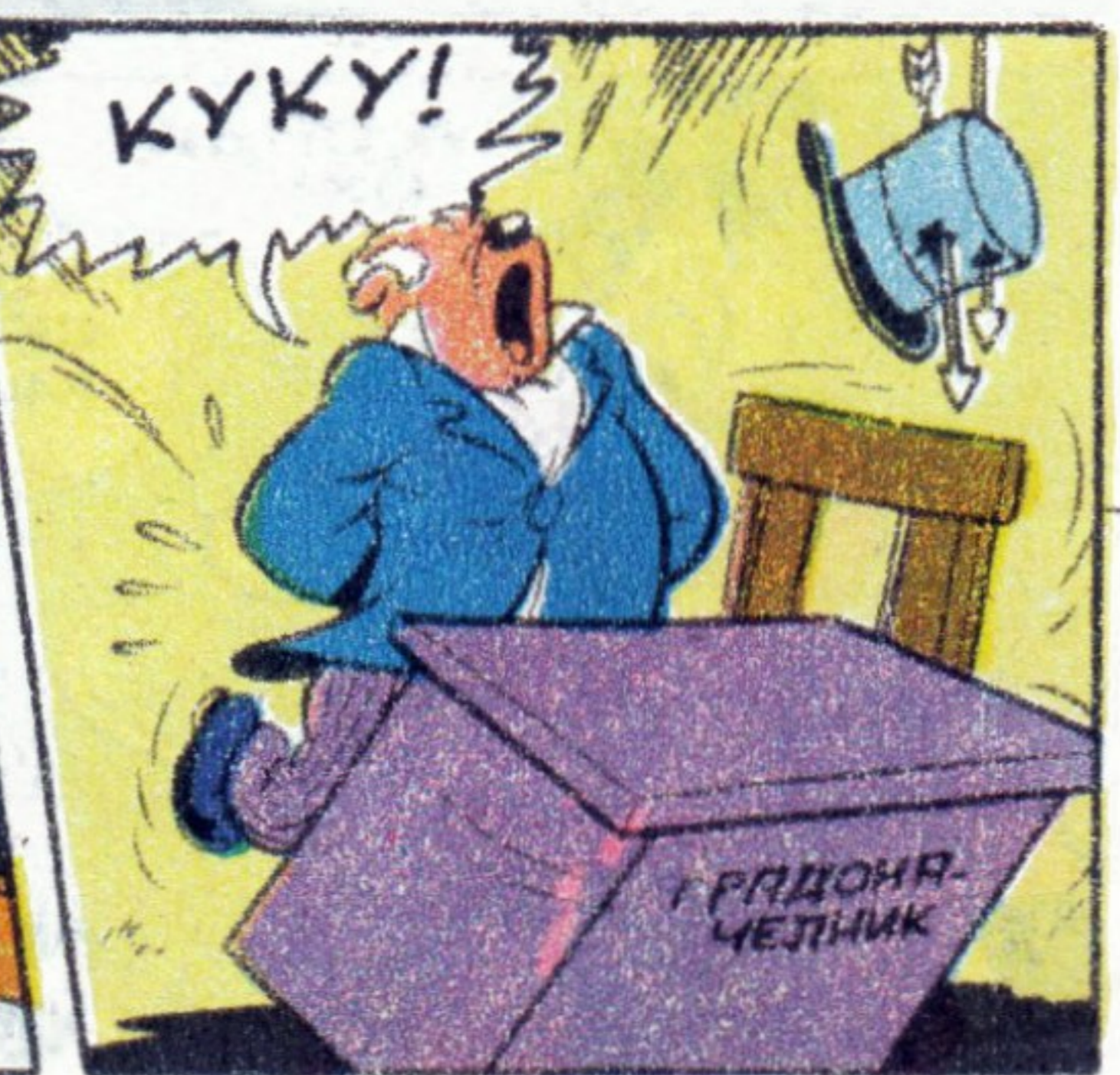

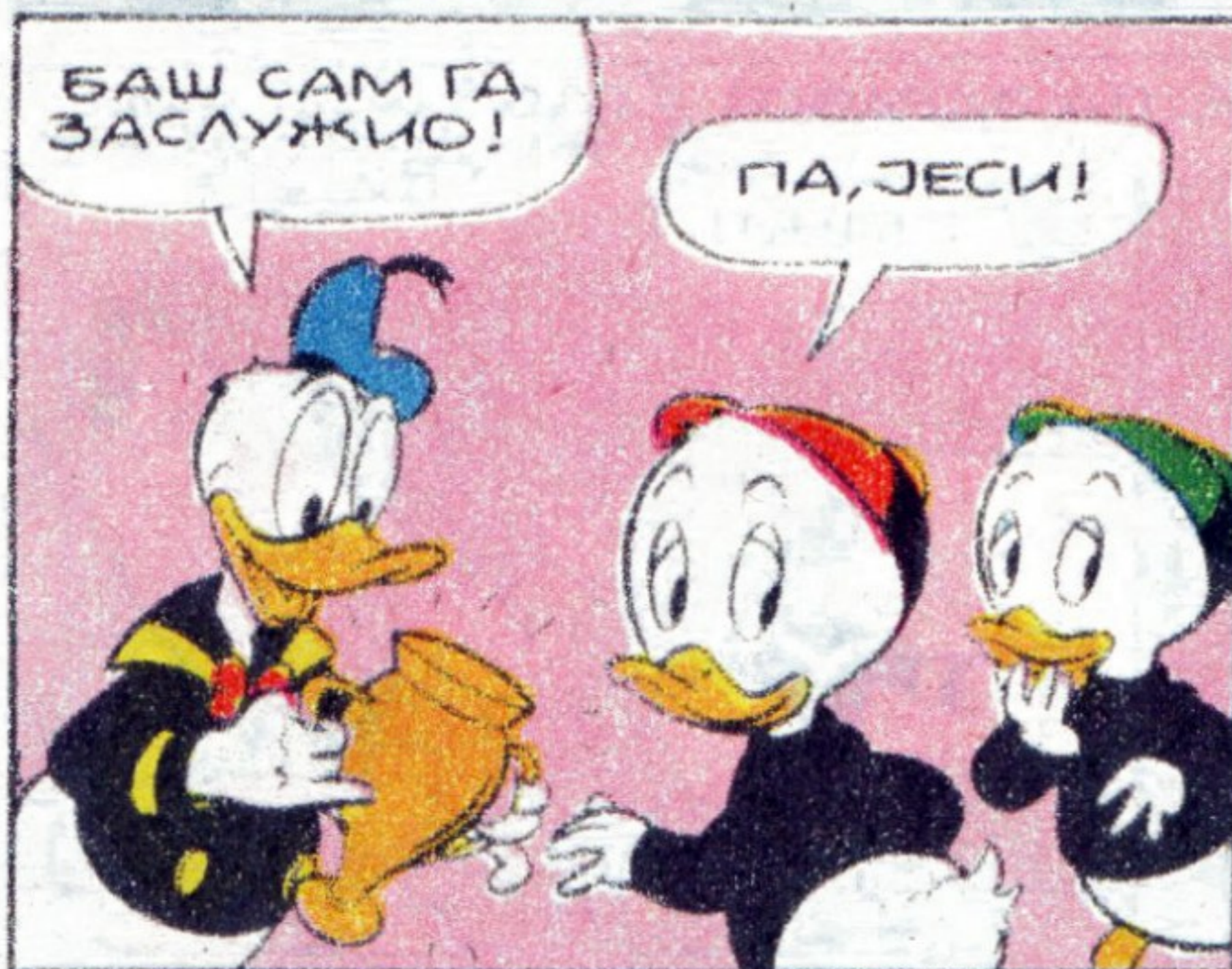

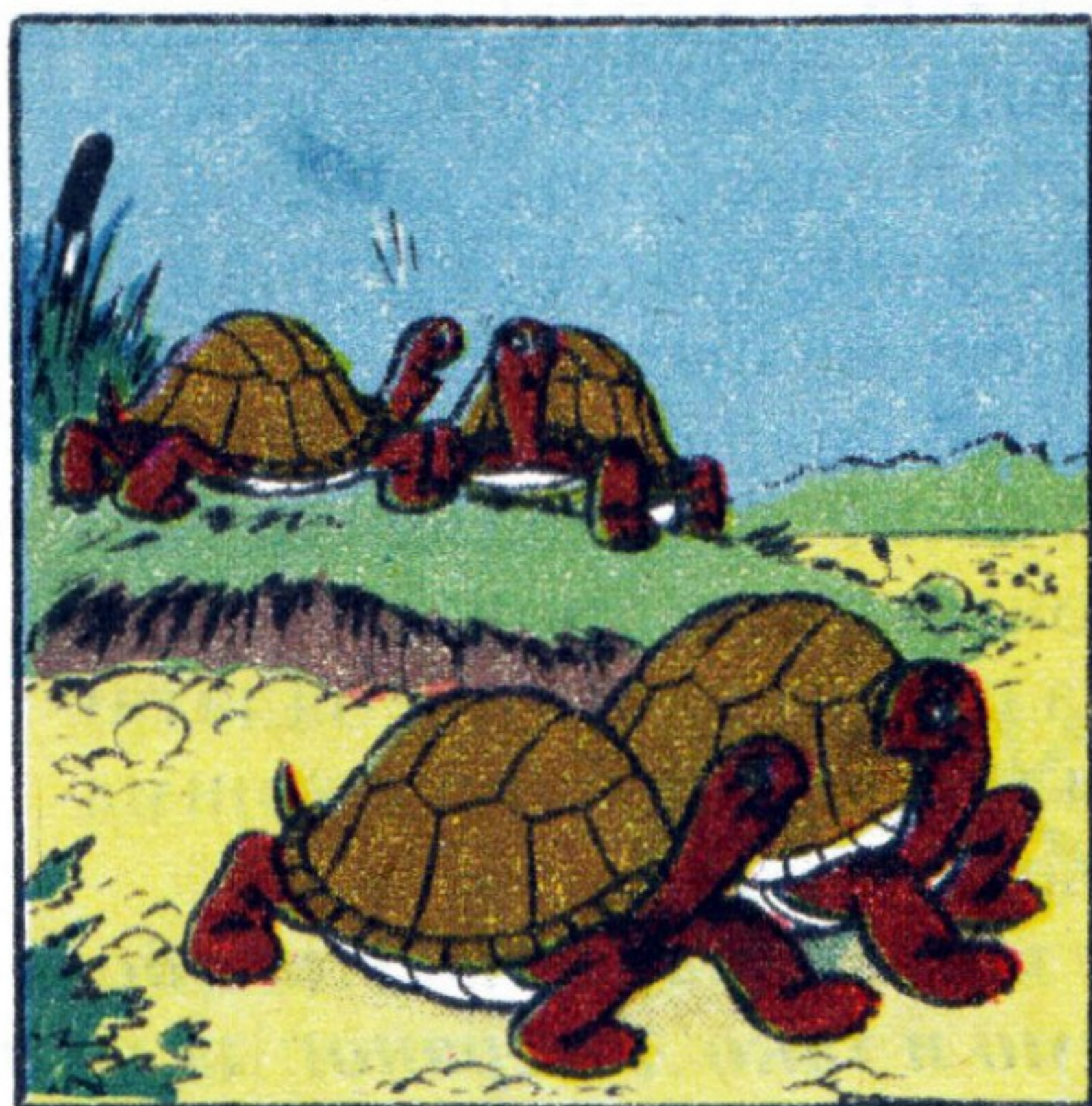

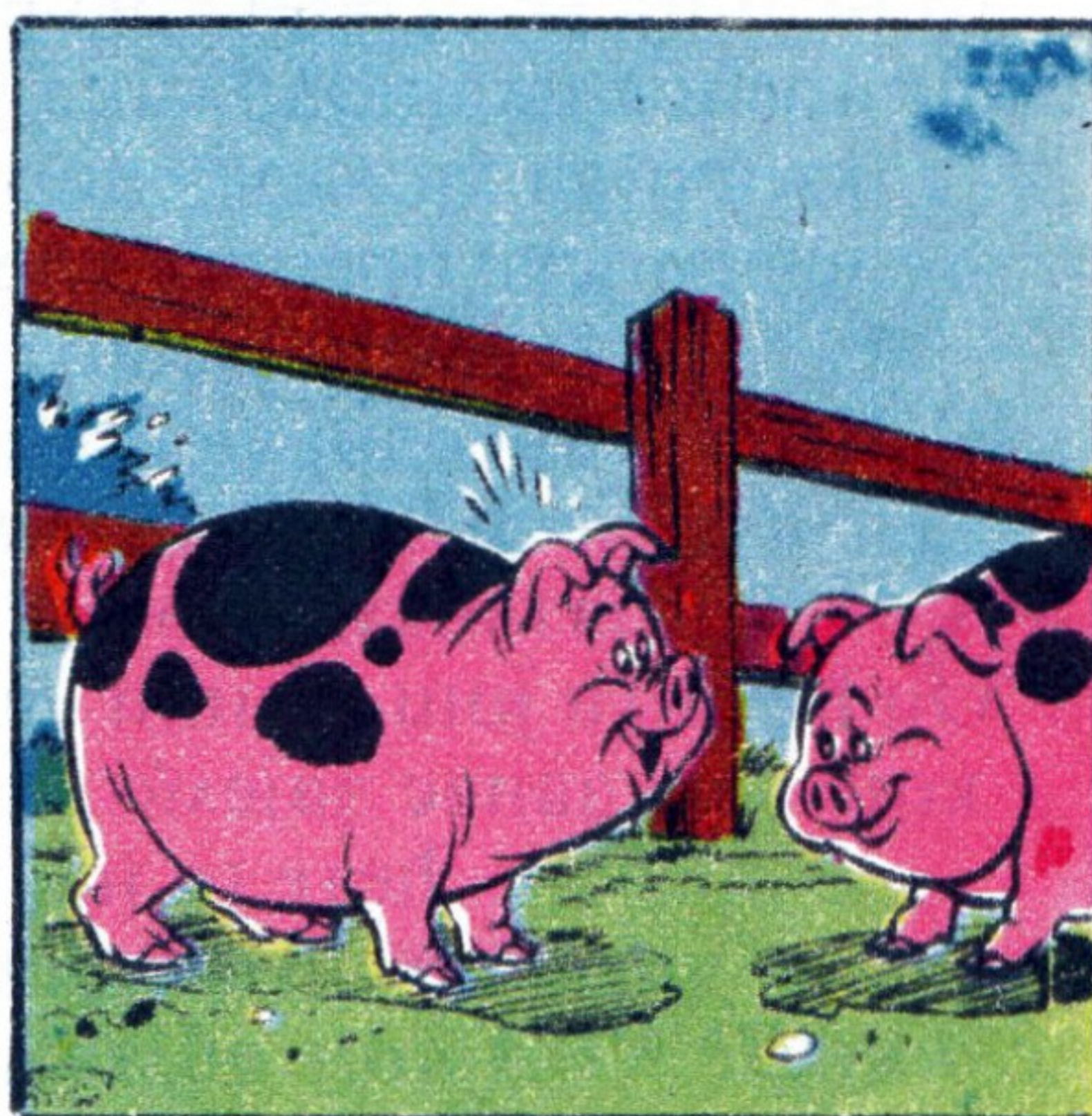

Весела МЕНАЖЕРИЈА

1. – Мислим да су много млади да се већ венчају! Он има тек 130, а она само 120 година!

2. – Досадно ти је? Мени није јер чекам да дође време клопе!

3. – Глупости! Како можеш да помислиш да сам љут на тебе?!

4. – Мораћеш да ме гурнеш, драга! Не излази ми се напоље кад је овако хладно!

* ВЕЛИКИ НАГРАДНИ КОНКУРС ЗА НАШЕ ЧИТАОЦЕ

ОБОЈИТЕ ВУЧКА

Очекују вас 723 лепе награде *

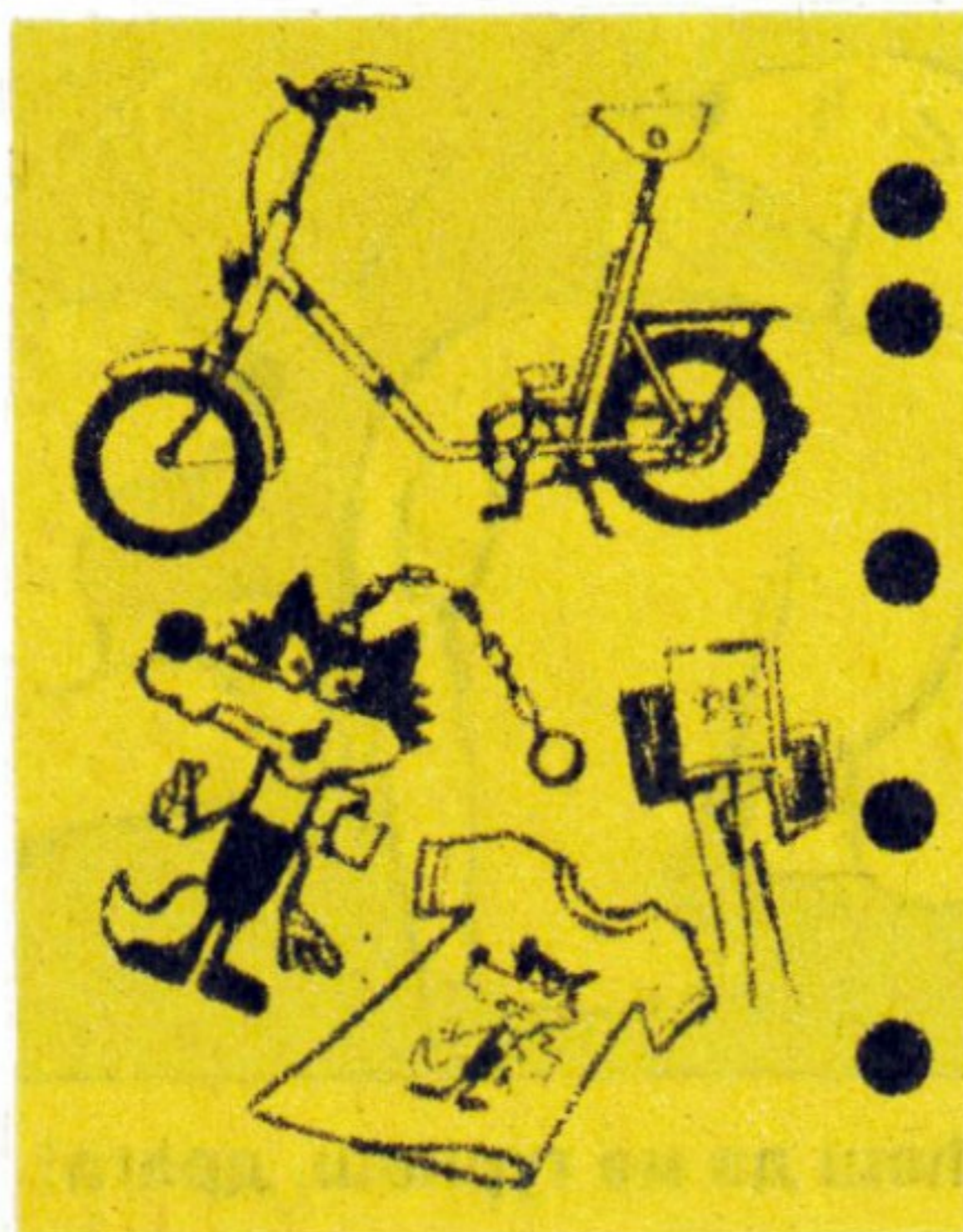
У фебруару идуће године, у Сарајеву и на теренима у околини овог лепог града, одржаће се XIV зимске олимпијске игре (скраћено ЗОИ). То ће бити највећа приредба икад одржана у нашој земљи, на којој ће се такмичити хиљаде спортиста из десетина земаља, а телевизијске преносе гледаће више од две милијарде људи у свим крајевима света.

* ВУЧКО, чију слику објављујемо на следећој страници, симбол је ЗОИ. Овај симпатични вук се смешка, за разлику од оних злочестих из прича.

Он ће бити још лепши ако га обојите – и то је задатак који вам данас дајемо – а ви изаберите бојице којима ћете га најбоље дотерати.

Дакле, читаоци „Микијевог забавника” треба да обоје слику ВУЧКА коју објављујемо и тако дотераног да нам пошаљу на адресу: „Микијев забавник”, Македонска 29, 11001 Београд, најкасније до 1. IV 1983.

Жири састављен од стручњака за сликарство пажљиво ће прегледати све преспеле радове, а Олимпијски комитет игара у Сарајеву наградиће најбоље цртаче.

Награде су следеће: *

- три бицикла марке „Унис”
- 20 мајица са ликом Вучка на грудима *
- 100 привезака са знаком Олимпијских игара у Сарајеву
- 100 алуминијумских бецева Олимпијских игара
- 500 значака Олимпијских игара

МИКИ:
ГОЛО!

